

John Bjarne Jordal

Rekartlegging av naturtyper i seterdalene i Grøvuvassdraget, Sunndal kommune, i 2015

Rapport J.B. Jordal nr. 5-2015

Forsidebildene viser øverst utsikt over Grøvudalen, og nederst Sandsetra i Geitådalen, godt beitet av storfe. Denne sida: Purpurgullvinge på Mælesetra i Grødalen øverst, nedenfor blåklokker på Gammelsetra i Lindalen. Foto: John Bjarne Jordal.

Utførende konsulent: Biolog J.B. Jordal AS 6600 Sunndalsøra	Kontaktperson/prosjektansvarlig: John Bjarne Jordal	ISBN-nummer: 978-82-92647-42-2 (pdf)
Oppdragsgivere: Miljødirektoratet og Fylkesmannen i Møre og Romsdal	Kontaktperson hos oppdragsgiverne: Sissel Rübberdt, Geir Moen	Dato: 10.11.2015
Referanse: Jordal, J.B. 2015. Rekartlegging av naturtyper i seterdalene i Grøvuvasdraget, Sunndal kommune i 2015. <i>Rapport J.B. Jordal nr. 5 - 2015</i> . 54 sider.		
Referat: I 2015 er det utført oppdatering av avgrensning og beskrivelser for naturtypelokaliteter tilhørende kulturlandskapet i seterdalene i Grøvuvasdraget i Sunndal kommune. Dette gjelder lokaliteter med eldre beskrivelser fra perioden 1995-2003. Det er undersøkt og beskrevet 43 lokaliteter hvorav 6 er nye (stort sett oppstått ved oppsplitting av gamle), med kartavgrensning, verdi og områdebeskrivelse. Av disse var det 37 naturbeitemarker, én boreal hei (lyngdominert område under skoggrensa) og fem beiteskog-lokaliteter. 21 lokaliteter får verdi A, 16 får verdi B og 6 får verdi C. Hevdstatus er best i Geitådalen og Grøvudalen, middels i Reppdalen, mens det pågår mer gjengroing i Grødalen og Lindalen.		
Emneord: Naturtyper Møre og Romsdal Kartlegging Sunndal Biologisk mangfold Karplanter Sopp		

FORORD

Biolog J.B. Jordal har i 2015 utført et oppdrag som gikk ut på rekartlegging av naturtypelokaliteter tilhørende kulturlandskapet i seterdalene i Grøvuvasdraget i Sunndal kommune. Kontaktpersoner hos oppdragsgiverne har vært Sissel Rübberdt (Miljødirektoratet), og Geir Moen (Fylkesmannen i Møre og Romsdal).

Feltarbeidet ble utført sommeren 2015. De kartlagte områdene som er omtalt i rapporten blir tilgjengelige på <http://kart.naturbase.no/>.

Sunndalsøra 10.11.2015

John Bjarne Jordal

INNHOOLD

Forord	4
Innhold	5
Sammendrag	7
Bakgrunn, formål	7
Metodikk	7
Lokaliteter	7
Rødlistearter	8
Kart, database og rapport	8
Metoder og materiale	9
Kartlegging og verdisetting	9
Kart, database og rapport	9
Resultater	10
Funn av rødlistearter	10
Generelt	10
Funnlister	10
Faktaark oppdaterte lokaliteter	12
201 Hafsåsen: Hagaslettet	12
202 Hafsåsen: Leirgrova	13
203 Hafsåsen: Myrabua	14
204 Hafsåsen: Sivertslettet	15
205 Hafsåsens vestre skoglier	16
206 Geitådalen: Falesetra/Løykjasetra	17
207 Geitådalen: Hafsåsetra	18
208 Geitådalen: Holbekksetra	19
209 Geitådalen: Sandsetra	20
210 Gjóra: Søsetra/Nisjasetra	21
211 Grødalen: Gammelsetra	22
212 Grødalen: Hovensetra	22
213 Grødalen: Mælesetra	23
214 Grødalen: Tøftvangen ovenfor husene	24
215 Grødalen: Vangan	25
216 Grøvudalen: Bukta	26
217 Grøvudalen: Hallen	27
218 Grøvudalen: Kåsa	28
219 Grøvudalen: Landlaupet	29
220 Grøvudalen: Myrasetra	30
221 Grøvudalen: Nosa	31
222 Grøvudalen: Nyseterhaugane	32
223 Grøvudalen: Nysetra	32
224 Grøvudalen: slett overfor Hallen	33
225 Grøvudalen: Styggmarkja	34
226 Grøvudalen: Flysetra	35
227 Grøvudalen: Haualykkja	36
228 Grøvudalen: Gammelsetra	37
229 Grøvudalen: Fæggran	39
230 Grøvudalen: Kongsvoll	40
231 Grøvudalen: Storvollen	41
232 Lindalen: Gammelsetra	42

233 Lindalen: Middagshjellan.....	43
234 Fjellgardene: Lundlia	43
235 Reppdalen: Reppdalssetra	44
236 Grødalen: Tøftvangen øst.....	45
237 Grødalen: Gjerdvangen	46
238 Grøvudalen: Hagasetra	47
239 Geitådalens nordside	48
240 Geitådalens vestsida	48
241 Grøvudalens østside	49
242 Grøvudalens sørsida	51
243 Grøvudalen: Fægran-Bjørkøya.....	52
Kilder.....	54

SAMMENDRAG

Bakgrunn, formål

Bakgrunnen for denne kartleggingen er behovet for kunnskap om aktuell status i områder som var med i Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap. Siktemålet med prosjektet er å få en oppdatert oversikt over skjøtselsbetingete naturtypelokaliteter i Grøvuvasstraget.

Metodikk

Status er oppdatert både etter metodikk fra Nasjonal registrering av verdifulle kulturlandskap og etter faktaark for naturtyperegistrering pr. juli 2015. Feltarbeidet ble utført i juli 2015, og 40 forhåndsopplistede naturtypelokaliteter ble oppsøkt. Lokalitetene har fått revidert avgrensning, beskrivelse og verdisetting. Det foreligger en nasjonal rødliste for arter (Kålås et al. 2010) og for naturtyper (Lindgaard & Henriksen 2011) som påvirker verdisettinga. Informasjonen blir presentert på nettbaserte kart og databaser (primærdatabase: <http://kart.naturbase.no>), og i denne rapporten.

Når det gjelder naturgrunnlag og generell omtale av historikk, forskjellige naturtyper og deres forekomst i Grøvuvasstraget, vises også til beskrivelser i Jordal (2000, 2004, 2008).

Lokaliteter

I tabell 1 er alle lokaliteter som er gitt ny avgrensning, beskrivelse og verdi som naturtyper listet opp.

Tabell 1. Naturtypelokaliteter beskrevet i denne rapporten. A=svært viktig, B=viktig, C=lokalt viktig. IID er identitetsnumret til kjente lokaliteter som alt ligger i Naturbase. De som er merket "NY" ligger ikke i Naturbase fra før.

IID	Lokalitet	Kode	Naturtype	Verdi
BN00020559	Fjellgardene: Lundlia	D04	naturbeitemark	B
BN00020593	Geitådalen: Falesetra/ Løykjasetra	D04	naturbeitemark	B
BN00020590	Geitådalen: Hafsåsetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020592	Geitådalen: Holbekk-setra	D04	naturbeitemark	B
BN00020591	Geitådalen: Sandsetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020536	Gjøra: Nisjasetra	D04	naturbeitemark	B
BN00020524	Grødalen: Gammelsetra	D04	naturbeitemark	C
BN00020505	Grødalen: Hovensetra	D04	naturbeitemark	C
BN00020502	Grødalen: Mælesetra	D04	naturbeitemark	C
BN00020587	Grødalen: Tøftvangen ovenfor husa	D04	naturbeitemark	B
BN00020532	Grødalen: Vangan	D04	naturbeitemark	B
BN00020574	Grøvudalen: Bukta	D04	naturbeitemark	A
BN00020580	Grøvudalen: Flysetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020584	Grøvudalen: Fægran	D04	naturbeitemark	A
BN00020579	Grøvudalen: Gammelsetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020566	Grøvudalen: Hallen	D04	naturbeitemark	B
BN00020582	Grøvudalen: Haulykkja	D04	naturbeitemark	A
BN00020581	Grøvudalen: Kongsvoll	D04	naturbeitemark	C

IID	Lokalitet	Kode	Naturtype	Verdi
BN00020572	Grøvudalen: Kåsa	D04	naturbeitemark	B
BN00020576	Grøvudalen: Landlaupet	D04	naturbeitemark	B
BN00020569	Grøvudalen: Myrasetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020565	Grøvudalen: Nosa	D04	naturbeitemark	B
BN00020577	Grøvudalen: Nyseterhaugane	D04	naturbeitemark	A
BN00020578	Grøvudalen: Nysetra	D04	naturbeitemark	A
BN00020567	Grøvudalen: slett overfor Hallen	D04	naturbeitemark	B
BN00020583	Grøvudalen: Storvollen	D04	naturbeitemark	A
BN00020571	Grøvudalen: Styggmarkja	D04	naturbeitemark	A
BN00020594	Hafsåsen: Hagaslettet	D04	naturbeitemark	B
BN00020560	Hafsåsen: Leirgrova	D04	naturbeitemark	A
BN00020562	Hafsåsen: Myrabua	D04	naturbeitemark	B
BN00020555	Hafsåsen: Sivertslettet	D04	naturbeitemark	A
BN00020596	Hafsåsens vestre skoglier	D06	beiteskog	A
BN00020558	Lindalen: Gammelsetra	D04	naturbeitemark	B
BN00020564	Lindalen: Middags-hjellen	D04	naturbeitemark	B
BN00020573	Reppdalen: Reppdalssetra	D04	naturbeitemark	B
1 (NY)	Grødalen: Tøftvangen øst	D04	naturbeitemark	C
2 (NY)	Grødalen: Gjerdvangen	D04	naturbeitemark	C
3 (NY)	Grøvudalen: Hagasetra	D04	naturbeitemark	A
4 (NY)	Geitådalen: Hafsåsetra-Falesetra	D22	boreal hei	A
5 (NY)	Geitådalens nordside	D06	beiteskog	A
6 (NY)	Grøvudalens vestsida og Geitådalens sørsida	D06	beiteskog	A
7 (NY)	Grøvudalens østside	D06	beiteskog	A
8 (NY)	Grøvudalen: Fægran-Bjørkøya	D06	beiteskog	A

Det er 21 lokaliteter med verdi A, 16 med verdi B og 6 med verdi C.

Rødlistearter

En *rødliste* er en liste over arter som i ulik grad er truet av bl.a. menneskelig virksomhet. Rødlistearter er listet opp i en nasjonal rapport (Kålås m. fl. 2010). Rapporten er presentert før rødlista 2015 ble lansert, så denne er ikke brukt. Det er under feltarbeidet gjort 18 observasjoner av 9 rødlistearter (tabell 2).

Kart, database og rapport

Lokaliteter er avgrenset i programvaren QGIS. Kart med tilhørende data (bl.a. områdebeskrivelser) skal være tilgjengelig for alle gjennom Naturbase på Internett (<http://kart.naturbase.no/>). Hele rapporten er tilgjengelig på www.jbjordal.no. Artsdata vil bli gjort tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2015).

METODER OG MATERIALE

Kartlegging og verdisetting

Feltarbeidet ble utført i juli 2015, og 40 forhåndsopplistede naturtypelokaliteter ble undersøkt. Disse er stort sett undersøkt forrige gang i perioden 1999-2003. Lokalitetene har fått revidert avgrensning, beskrivelse og verdisetting.

Beskrivelsene er oppdatert etter faktaark for naturtyperegistrering pr. desember 2014. Den nasjonale rødlista for arter (Kålås et al. 2010) viser hvilke arter som er truet, og påvirker verdisettinga av lokaliteter. Data om rødlistede arter er innsamlet, bl.a. er posisjon tatt med håndholdt GPS. Under "Artsmangfold" i beskrivelsene nevnes bare antatt interessante funn, bl.a. alle rødlistearter og en del diagnostiske arter (tyngdepunktarter mm.) i forhold til en liste utarbeidet i desember 2014 for Miljødirektoratet (av H. Bratli, A. Norderhaug, O. Stabbetorp, E. Svalheim og undertegnede). Denne er ment å brukes sammen med faktaark for seminaturlig eng (naturbeitemark, slåttemark, hagemark), der ett av verdisettingskriteriene går på antall diagnostiske arter (kjennetegnende arter, tyngdepunktarter, skillearter mot mer gjødslet mark). Funndata brukt i verdisettinga er stort sett fra perioden 1999-2015 (noen ganger før det). For den som ønsker detaljer om funn og arter, henvises til Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2015). Antall diagnostiske arter på en lokalitet er beregnet ved å legge sammen alle kjente artsfunn (egne + Artskart), framstille artsliste, og deretter koble denne mot ovennevnte liste over diagnostiske arter (utført i en database).

Når det gjelder verdisetting, er det grunn til å påpeke at det har skjedd betydelige endringer i kriteriene fra forrige gang de ble kartlagt (1999-2003), så verdien satt i 2015 er ikke direkte sammenlignbar med 1999-metodikken. Dessuten har boreal hei kommet til som naturtype de siste årene. Store deler av Geitådalen og Grøvdalen ble av Jordal (2004) pga. knapphet på tid bare kalt "resterende arealer" og gitt type beiteskog - men var meget heterogene. Disse var det behov for å splitte opp, og i 2015 er de kulturbetingede typene skilt ut (først og fremst beiteskog og boreal hei), mens åpen flommark, ferskvannslokaliteter, myr, rike fjellområder mm. ikke er beskrevet.

Kart, database og rapport

I terrenget er det målt en rekke kartkoordinater ved hjelp av håndholdt GPS som støtte for avgrensinga. Ortofoto og økonomisk kart er brukt til å kontrollere og forbedre avgrensingene. Avgrensningsnøyaktighet er oppgitt. Hvor grensene trekkes er også i mange tilfeller påvirket av hva man oppfatter eller tolker som naturtype, for dette er ikke alltid like entydig definert. Spesielt for beiteskog er det noen skjønsmessige vurderinger som må gjøres.

Lokaliteter er avgrenset i programvaren QGIS. Informasjonen blir presentert på nettbaserte kart og databaser (primærdatabase: <http://kart.naturbase.no/>), og i denne rapporten. Rapporten er tilgjengelig på www.jbjordal.no. Artsdata vil bli gjort tilgjengelig i Artskart (Artsdatabanken & GBIF 2015).

RESULTATER

Funn av rødlistearter

Generelt

Med rødlistearter menes her arter som er oppført i den nasjonale rødlista som ble utgitt i november 2010 (Kålås et al. 2010). Grunnen til at arter er oppført her, er at de regnes for truede eller spesielt sjeldne, slik at det er en viss sjanse for at de før eller senere kan komme i fare for å dø ut.

Følgende kategorier er benyttet i rødlista:

RE regionalt utdødd

CR kritisk truet

EN sterkt truet

VU sårbar

NT nær truet

DD datamangel

Funnlister

I tabell 2 presenteres funn/observasjoner av rødlistearter fra feltarbeidet i Grøvuvasdraget i 2015. Funn av rødlistearter har direkte innvirkning på verdisettinga, og er derfor vesentlige å registrere. Det er under feltarbeidet gjort 18 observasjoner av 9 arter som står på den nasjonale rødlista (Kålås et al. 2010). Rødlista 2015 vil først presenteres etter fristen for levering av denne rapporten og er derfor ikke brukt.

Tabell 2. Oversikt over funn av rødlistearter i Grøvvassdraget i 2015; alle funn er gjort i Sunndal kommune i Møre og Romsdal. Kat er kategori i rødlista 2010 (Kålås et al. 2010). Gr=organismegruppe, P=karplanter, S=sopp. Rødlistekategorier (kat): CR=kritisk truet, EN=sterkt truet, VU=sårbar, NT=nær truet, DD=kunnskapsmangel. Nøy=nøyaktighet (m) i posisjon. JBJ=John Bjarne Jordal.

Lokalitet	Gr	Latin	Bokmål	Kat	Naturtype	Dato	Øst	Nord	Hoh (m)	Nøy (m)	Finner
Geitådalen: Hafsåsetra	P	<i>Botrychium lanceolatum</i>	håndmarinøkke l	NT	naturbeitemark	10.08.2015	495138	6930274	902	7	JBJ
Grøvdalen: Bukta	P	<i>Comastoma tenellum</i>	småsøte	NT	naturbeitemark	14.08.2015	496418	6926182	829	7	JBJ
Grøvdalen: Hagasetra	P	<i>Comastoma tenellum</i>	småsøte	NT	naturbeitemark	14.08.2015	495893	6924828	840	7	JBJ
Grøvdalen: Haualykkja	P	<i>Comastoma tenellum</i>	småsøte	NT	naturbeitemark	14.08.2015	494303	6922830	852	7	JBJ
Grøvdalen: Nysetra	P	<i>Comastoma tenellum</i>	småsøte	NT	naturbeitemark	14.08.2015	496140	6925235	860	7	JBJ
Grøvdalen: sør for Bukta	P	<i>Kobresia simpliciuscula</i>	myrtust	NT	rik boreal hei, fuktig sig	14.08.2015	496380	6925953	829	7	JBJ
Grødalen: Tøftvangen	P	<i>Pseudorchis albida</i>	hvitkurle	NT	naturbeitemark	27.07.2015	499662	6933567	730	7	JBJ
Grødalen: Tøftvangen	P	<i>Pseudorchis albida</i>	hvitkurle	NT	naturbeitemark	27.07.2015	499679	6933576	728	7	JBJ
Grødalen: Tøftvangen	P	<i>Pseudorchis albida</i>	hvitkurle	NT	naturbeitemark	27.07.2015	499663	6933580	728	7	JBJ
Grødalen: Tøftvangen	P	<i>Pseudorchis albida</i>	hvitkurle	NT	naturbeitemark	27.07.2015	499656	6933570	728	7	JBJ
Lundlia	S	<i>Entoloma atrocoeruleum</i>		NT	naturbeitemark	07.08.2015	503173	6929950	640	7	JBJ
Lindalen: Gammelsetra	S	<i>Entoloma griseocyaneum</i>	lillagrå rødspore	VU	naturbeitemark	28.07.2015	506096	6930001	801	7	JBJ
Lundlia	S	<i>Entoloma pratulense</i>	slåtterrødspore	VU	naturbeitemark	07.08.2015	503314	6929798	640	7	JBJ
Geitådalen: Hafsåsetra	S	<i>Entoloma rhombisporum</i>	rombesporet rødspore	VU	naturbeitemark	10.08.2015	495036	6930239	901	7	JBJ
Geitådalen: Hafsåsetra	S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	naturbeitemark	10.08.2015	495138	6930274	902	7	JBJ
Grøvdalen: Kåsa (Nerkåsa)	S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	naturbeitemark	13.08.2015	496462	6926776	815	7	JBJ
Grøvdalen: slett overfor Hallen	S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	naturbeitemark	13.08.2015	497090	6928431	825	7	JBJ
Lundlia	S	<i>Hygrocybe nitrata</i>	lutvokssopp	NT	naturbeitemark	07.08.2015	503305	6929816	640	7	JBJ

Faktaark oppdaterte lokaliteter

I det følgende er undersøkte lokaliteter beskrevet etter en fast mal i samsvar med Miljødirektoratets faktaark for naturtyper (versjon juli 2015). Områdebeskrivelsen er inndelt i innledning, beliggenhet og naturgrunnlag, naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper, kulturpåvirkning, arts mangfold, bruk, tilstand og påvirkning, fremmede arter, skjøtsel og hensyn, del av helhetlig landskap og verdibegrunnelse (jf. notat med metodikkinstruks fra DN av 25.03.2010).

Symboler for naturtyper (basert på Halvorsen et al. 2015), vegetasjonssoner og vegetasjonsseksjoner (basert på Moen 1998) forklares fortløpende i teksten. Røddlistearter (Kålås et al. 2010) er nevnt spesielt. Røddlistede naturtyper omtales i henhold til Lindgaard & Henriksen (2011).

Kategorier på røddlistene:

CR=kritisk truet

EN=sterkt truet

VU=sårbar

DD=datamangel

NT=nær truet

201 Hafsåsen: Hagaslettet

IID (Naturbase-nr.): BN00020594

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 19.07.1999, 21.08.2003), 24.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 26.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 24.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hagaslettet ligger vest i Hafsåsen. Dette er en gammel plass med noen dekar overflatedyrket mark i tillegg til udyrkede arealer som gradvis går over i skog. Det går traktorvei hit fra Skålvollen. Lokaliteten grenser på alle kanter til fjellbjørkeskog med innslag av furu. Berggrunnen ligger i et overgangsområde mellom kalkrike glimmerskifer mm. og metaarkose, lys kvartsitt og muskovittskifer (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Nær husene dominerer sølvbunke (ca. 60% av arealet), med engrapp, marikåper, enghumleblom, engsnelle, skogstorkenebb, jåblom og tyrihjel. Lenger opp i bakkene kalkrike berg, og fuktenger. I kantene er det oppslag av bjørk og grønnvier. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21), svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17), kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Artsmangfold: I de mer grunnlendte, kalkrike engene og berga ovenfor husene er det funnet aurikkelsveve, bakkesøte, bakkestjerne, bergveronika, dunhavre, fjellbakkestjerne, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), fjellrapp, flekkmure, hårsveve, kattedot, marinøkkel, småbergknapp, småsmelle, snøsøte og norsk vintergrønn. I rike fuktenger vokste brudespore, dubbestarr, grønnkurle, hårstarr, gullmyrklegg, jåblom, kastanjesiv og svarttopp. Det finnes eldre funn av nubbestarr fra området (upresist angitt). I dette området ("Skoglund-Leirgrova", MQ 9730) er de regionalt sjeldne svenskesveve *Hieracium pilipes*, grannsvave *H. auriculinum* og vollsvave *H. mesopsilum* funnet i 1996 (Fremstad & Elven 1997).

Bruk, tilstand og påvirkning: Tidligere slått og beiting. Innmarka og det nærmeste arealet ble slått til 1950-tallet (Peder Fahle pers. medd. 2003), og stedet hadde bosetting til 60-tallet. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av streifende sau (det ble også sett kuruker), beitetrykket var noe lavt og med tegn til gjengroing. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere i de sølvbunke-dominerte partiene nærmest husene.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et relativt intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt mange artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, artsamangfold: høy (37 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

202 Hafsåsen: Leirgrova

IID (Naturbase-nr.): BN00020560

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 19.07.1999, 21.08.2003), 24.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 26.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), eget feltarbeid 24.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dette er en gammel boplass ned mot elva like nedenfor der Geitåa og Grøvu møtes. Det går sti fra Skålvollen i Hafsåsen. Lokaliteten grenser på alle kanter til bjørkeskog (beiteskog). Berggrunnen ligger i et overgangsområde mellom kalkrike glimmerskifer mm. og metaarkose, lys kvartsitt og muskovittskifer (www.ngu.no).

Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Det finnes dunhavredominert eng (20%) og mer sølvbunkedominert eng (ca. 50%) og tørre enger med sauesvingel. Det er ca. noe tredekning i kantområdene. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21) og svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16).

Artsmangfold: De mest interessante karplantene var sandfiol, marinøkkel og snøsøte, videre ble det funnet aurikkelsveve, bakkestjerne, bergveronika, dunhavre, fjellfrøstjerne, fjellrapp, flekkmure, harerug, hvitmaure, jonsokkoll, jåblom, kattedot, kjerteløyentrøst, markjordbær, prestekrage, rødknapp og en ubestemt art av hårsvevegruppa. I dette området ("Skoglund-Leirgrova", MQ 9730) er de regionalt sjeldne svenskesveve *Hieracium pilipes*, grannsveve *H. auriculinum* og vollsveve *H. mesopsilum* funnet i 1996 (Fremstad & Elven 1997).

Bruk, tilstand og påvirkning: Leirgrova hadde fast bosetting på midten av 1800-tallet. Det er mange kulturminner (steinråk, steingjerder og flere hustufter). Tidligere slått og beiting, i senere år svakt beitetrykk og tegn til gjengroing. Stedet var i 1999 beitet av streifende sauer, men beitetrykket var for lavt. I 2003 var det betydelig mer gjengrodd og mye dødgras. Lokaliteten ble i 2015 beitet av sau, og beitetrykket virket noe bedre enn tidligere. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et relativt intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, artsamangfold: høy (32 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

203 Hafsåsen: Myrabua

IID (Naturbase-nr.): BN00020562

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 27.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Myrabua ligger vest for Hafsåsen ved stien til Geitådalen, i munningen av dalen. Stien til Geitådalen og Raudbergshytta går forbi. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturalig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16) og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Artsmangfold: Ved Myrabua vokste bakkesøte, blåklokke, dunhavre, dvergmispel, dvergjanne, enghumbleblom, fjellfrøstjerne, fjelltistel, flekkmure, gulsildre, gulstarr, hengeaks, kjerteløyentrøst, marinøkkel, rødknapp og svarttopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er en gammel plass med en liten overflatedyrket eng. Den var en periode vårseter for Trøa i Hafsåsen før de dro til Geitådalen. Området ble slått til ut på

1950-tallet (Peder Fahle pers. medd. 2003). Lokaliteten var i 2015 noe beitet av streifende sau, men det er oppslag av trær og busker som eter seg inn fra kantene. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et relativt intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, artsmangfold: middels (23 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

204 Hafsåsen: Sivertslettet

IID (Naturbase-nr.): BN00020555

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 19.07.1999, 21.08.2003), 24.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 27.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 24.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sivertslettet ligger ved en av stiene (den øvre) fra Hafsåsen til Geitådalen, nær munninga av dalen. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Enga ved husene i Sivertslettet er dels dunhavredominert (ca. 30%), sauesvingeldominert (20%), sølvbunkedominert (ca. 30%), samt innslag av kalkrike tørre berg (5%). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21), og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Artsmangfold: Ved husene i Sivertslettet vokste bakkesøte, bakkestjerne, blåklokke, enghumleblom, fjellfrøstjerne, fjellrapp, fjellarve, flekkmure, gulstarr, hengeaks, hårstarr, hårsveve, jåblom, kattedot, marinøkkel, markjordbær, prestekrage, rødknapp, sandfiol, småbergknapp, snøsøte, svartstarr og stemorsblom. Ellers ble det observert purpurgullvinge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er en gammel plass med en liten overflatedyrket eng. Tidligere slått og beiting, nå et visst beitetrykk av streifende sau, men litt forbusking i kantene. Dårlig beitetrykk i 2003, mye strø i bunnen, oppslag av grønnvier og bjørk. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var noe svakt for å motvirke gjengroing. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Det er plantet noen graner i kanten.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, artsmangfold: høy (42 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

205 Hafsåsens vestre skoglier

IID (Naturbase-nr.): BN00020596

Naturtype: D06 beiteskog

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensningspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 04.11.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 24.07. og 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger delvis (vestre del) i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dette er et stort skogområde som ligger i vestre del av Hafsåsen, fra Østistu og hyttefeltet på Hafsåshjellen i nord til Grøvu/Geitåa i sør, ned mot innmark i øst og opp mot fjellet i vest. Avgrensinga mot fjellet er noe upresis i øvre del av skogen der vegetasjonen ofte går over til å bli heidominert, ikke befart, men betraktet med kikkert. Mot Geitådalen avgrenses den ved gjerdet som skiller Hafsåsen fra Geitådalen. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene og rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 50 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen føres til beiteskog (NT på rødlista for naturtyper 2011), med innslag av enkelte andre naturtyper, som små myrer, bergknauser, rasmarker mm. Lokaliteten er ikke hagemark fordi det i nyere tid stort sett ikke er gjennomført reduksjon i tretetthet med formål å bedre beitet. Om man så bort fra kulturpåvirkninga, kunne mye av lokaliteten vært kartlagt som kalkskog med høgstaudebjørkeskog og kalklågurtbjørkeskog. Innslag av flater morener med furuskog som dels er tørr og lyngrik, dels noe myrlendt. Mange steder er preget ganske lysåpent, med mye sølvbunke og dunhavre. I NiN 2.0 vil disse skogene delvis være hovedtype fastmarksskogsmark (der hevdintensitet $HI=b$) med fjellbjørkdominans. Der hevdintensitet $HI \geq c$ regnes den som seminaturlig eng med treskikt (kanskje særlig sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg, T32-C-7). Det samme gjelder for arealer som har vært avskoget tidligere og har yngre skog i dag. Det vil være en stor jobb å detaljkartlegge dette, og det antas å ha mindre forvaltningsmessig betydning siden dyra går fritt. Avgrensete naturtyper som ligger inne i lokaliteten (naturbeitemark, rikmyr, dødisgrop) tilhører ikke lokaliteten.

Artsmangfold: Det er funnet sjeldne arter som nubbestarr og tromsøyentrøst. Nubbestarr er funnet i området i nærheten av Hagaslettet, og har her og i Geitådalen sine eneste kjente voksesteder i fylket. I furuskogene er det funnet bl.a. olavsstake, nikkevintergrønn, perlevintergrønn, legevintergrønn, norsk vintergrønn, furuvintergrønn og klokkevintergrønn (bl. a. Fremstad & Elven 1997). I bjørkeskog, med småberg, fuktenger og riksig, er det funnet bl. a. aurikkelsveve, bakkesøte, bakkestjerne, bergørkvein, bergveronika, bjørnebrodd, brudespore, dovrerublom, dunhavre, dvergsnelle, enghumleblom, fjellbakkestjerne, fjellfiol,

fjellfrøstjerne, fjellrapp, fjelltistel, fingerstarr, flekkmure, gullmyrklegg, gulsildre, gulstarr, hengeaks, hårstarr, hårsveve, jåblom, kattedot, klubbstarr, krattfiol, liljekonvall, markjordbær, myrsauløk, prestekrage, skogmariland, skogvikke, småengkall, snøsøte, sotstarr, stortveblad, svartopp, taggbregne, tyrihjel, tysbast, veikveronika og vårerteknapp. Av beitemarkssopp er det funnet bl.a. *Entoloma xanthochroum*, *E. rhombisporum* (VU), *E. sericeum* og *Hygrocybe conica*, men potensialet antas å være mye mer (dårlige data).

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var utmarksslått for hele Hafsåsen, og her finnes mange gamle navn som inneholder "slått/slett/slætt" eller "stakk", og som viser at dette var gammel slåttemark (Knut O. Hafsås pers. medd. 1999). Her er også mange tufter etter høyløer, og enkelte står enda (bl.a. ved Sivertslettet). Senere har det vært husdyrbeite. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau med noen spor etter storfe, beitetrykket var relativt moderat mange steder, men enkelte steder har bra beitetrykk (mosaikk).

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt mange artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, typevariasjon: middels, kalkrikhet: høy, artsmangfold (basert på rødliste 2010): middels (men vil kunne gå opp til høy med ny rødliste 2015 pga. flere arter som rødlistes, bl.a. fra hårsveve-gruppa), tilstand: middels-høy og påvirkning: middels-høy. Lokaliteten får dermed under litt tvil verdi A (svært viktig). Typen har et svært høyt artsmangfold som kanskje ikke kommer til sin rett i kriteriene.

206 Geitådalen: Falesetra/Løykjasetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020593

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 18.08.1994, 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 26.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Falesetra og Løykjasetra ligger 930-960 m o.h. innerst i Geitådalen, i et åpent beitelandskap der setervollene er omgitt av boreale heier. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen var dels sauesvingel- og finnskjeeggdominert (70%), dels sølvbunkedominert (10%), og med litt vierkratt og innslag av einer og boreal hei (10-15%). Området er omtrent treløst. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: Verdt å nevne av karplanter er aurikkelsveve, bakkesøte, dvergjamne, fjellarve, fjellfiol, fjellmarinøkkel, fjellsmelle, fjelløyentrøst, flekkmure, gulsildre, harerug,

kjerteløyentrøst, marinøkkel (mange steder), myrtevier, seterarve, setermjelt, trefingerurt og tuearve. Av beitemarkssopp er det funnet rødgul småkøllesopp *Clavulinopsis laeticolor*, blårandrødspore *Entoloma caesiocinctum*, blåstilket rødspore *E. asprellum*, svart rødspore *E. melanochroum* (VU), silkerødspore *E. sericellum*, mørktannet rødspore *E. serrulatum*, tjærerødspore *E. poliopus*, blekskivet rødspore *E. infula*, vorterødspore *E. papillatum*, mørkskjellet vokssopp *Hygrocybe turunda* (NT), liten vokssopp *Hygrocybe insipida* og lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Løykjasetra er den eldste setra i området, den ble bygd rundt 1700 og drevet til ca. 1945. Falesetra ble bygd rundt 1800 og drevet til 1944. Seterlykkja ble slått (intakt høyløe finnes), og høyet kjørt til bygds (Peder Fahle pers. medd. 2003). Dalen er tradisjonelt beitet av sau og storfe. Ved besøk i 1994 var vollen nokså snaubeitet, mens det trolig var noe mindre beitetrykk i 2003. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, og beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels (2 NT, 1 VU), artsmangfold: middels (27 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

207 Geitådalen: Hafsåsetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020590

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 18.08.1994, 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 27.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hafsåsetra ligger i dalbunnen i nedre del av Geitådalen, ved elva og med fjellbjørkeskog og rasmarker ovenfor. Stien gjennom dalen går over vollen. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein), trolig også rasmateriale, og langs elva elveavsatt materiale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Det er noe einer ved husa. Vegetasjonen var dels sauesvingel- og finnskjeggdominert (20%), dels sølvbunkedominert (40-50%), litt dunhavredominert eng (10%) og med litt vierkratt og innslag av einer og boreal hei (ca.10%). Området er omtrent treløst. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17), sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: Verdt å nevne av karplanter er bakkesøte, bekkeblom, brearve, blåklokke, dvergjamne, dunhavre, enghumbleblom, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), fjellrapp,

fjelltistel, flekkmure, gulsildre, håndmarinøkkel (2015, NT, få funn i fylket), jåblom, karve, kattedot, kjerteløyentrøst, marinøkkel, setermjelt, snøsøte, stor myrfiol (østlig art) og vierstarr. Av beitemarkssopp kan nevnes *Entoloma rhombisporum* (VU), en relativt sjelden og kalkkrevende art, videre skjelljordtunge *Geoglossum fallax*, vorterødspore *Entoloma papillatum*, mørktannet rødspore *Entoloma serrulatum*, lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT) og papegøyevokssopp *H. psittacina*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Hafsåssetra (Trøasetra) ble tatt opp rundt 1800 og drevet til ca. 1950. Seterlykkja ble slått helt til utpå 1950-tallet (Peder Fahle pers. medd. 2003). Dalen blir beitet av sau og ungdyr, og beitetrykket var i 2003 middels. Lokaliteten var i 2015 beitet av storfe og sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: høy (31 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

208 Geitådalen: Holbekksetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020592

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 28.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Holbekksetra ligger i dalbunnen i midtre del av Geitådalen, litt opp fra elva og med fjellbjørkeskog og rasmarker ovenfor. Stien gjennom dalen går forbi setra. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen var dels sauesvingel- og finnskjeggdominert (50%), dels sølvbunkedominert (10%), ellers en del vierkratt og innslag av einer og boreal hei (ca.30-40%). Området er omtrent treløst. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16) og svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20).

Arts mangfold: Verdt å nevne av planter er bakkesøte, bleikvier, blåklokke, dvergjamne, fjellmarinøkkel, fjellsnelle, fjelltistel, flekkmure, gulsildre, harerug, kattedot, kjerteløyentrøst, marinøkkel, småengkall, tiriltunge og trefingerurt. Av beitemarkssopp er det funnet bl. a. tjarerødspore *Entoloma poliopus*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det har vært drevet seter her fra sist på 1700-tallet til mellomkrigstida (Peder Fahle pers. medd. 2003). Dalen er tradisjonelt beitet av sau og storfe, beitetrykket var i 2003 noe svakt. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, og beitetrykket var ganske bra. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, arts mangfold: middels (23 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

209 Geitådalen: Sandsetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020591

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2003), 10.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 20.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Sandsetra er en husløs og nokså anonym setervoll mellom Hafsåsetra og Holbekksetra. Den ligger i dalbunnen i midtre del av Geitådalen, ved elva og med fjellbjørkeskog og rasmarker ovenfor, og åpent beitelandskap med boreal hei rundt selve vollen. Stien gjennom dalen går forbi setra. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Vegetasjonen var dels finnskjegg- eller sauesvingeldominert (ca. 60%), dessuten rundt 30% einerbuskmark. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16).

Arts mangfold: Verdt å nevne av planter er aurikkelsveve, bakkesøte, bergveronika, blåklokke, dvergjamne, fjellrapp, fjellfrøstjerne, fjellsmelle, fjelltistel, flekkmure, hvitmaure, kattedot, kjerteløyentrøst, marinøkkel, reinmjelt, setermjelt, snøsøte, tvebostarr og trefingerurt. Av beitemarkssopp ble det funnet mørktannet rødspore *Entoloma serrulatum*, *E. atrocoeruleum* (NT), vorterødspore *E. papillatum*, blekskivet rødspore *E. infula*, vrang slimvokssopp *Hygrocybe xanthochroa*, lutvokssopp *H. nitrata* (NT), engvokssopp *H. pratensis*, kantarellvokssopp *H. cantharellus* og rødgul småkøllesopp *Clavulinopsis laeticolor*.

Bruk, tilstand og påvirkning: På 1800-tallet sto en seter her som var bygslet av Sande. Drifta ble nedlagt rundt 1880 og husa flyttet til Hovensetra i Grødalen (Peder Fahle pers. medd. 2003). Området er tradisjonelt beitet av sau og storfe (gjaldt også i 2003). Lokaliteten hadde i

2015 også vært beitet av storfe og sau, og beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av einer. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, arts mangfold: høy (30 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

210 Gjøra: Søsetra/Nisjasetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020536

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 17.08.2001), 07.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 22.10.2015, basert på Jordal (2004), og eget feltarbeid 07.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Søsetra (Nisjasetra) ligger opp mot skoggrensa ovenfor Gjøra. Det går sti opp fra Gjøra. Lokaliteten grenser til skog på alle kanter (bjørkeskog med innslag av furu). Berggrunnen består av granittisk gneis (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Noe er sølvbunkedominert, noe engkveindominert, noe er finnskjeggdominert, ellers blir det stadig mer sølvvierkratt i kantene. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4).

Arts mangfold: Av karplanter kan nevnes aurikkelsveve, blåklokke, blåkoll, dvergjamne, enghumleblom, fjellfiol, harerug, kjerteløyentrøst, leegeveronika, marinøkkel, småengkall og tepperot. 10 beitemarkssopp ble funnet i 2001 (ingen i 2015), bl. a. rødlisteartene ravnerødspore *Entoloma corvinum* (NT) og lillabrun rødspore *Entoloma porphyrophaeum* (VU).

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel seterstøl. Lokaliteten så i 2015 ikke ut til å ha vært beitet, og den er i gjengroing med høyt gras og innvandring av busker og trær. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Gjødsling er antakelig lite aktuelt.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: lav (15

diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: lav og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig), etter antakelse om at rødlisteartene fortsatt finnes her.

211 Grødalen: Gammelsetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020524

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 26.07.1995, 25.08.1995, 20.08.2001), 27.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 22.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gammelsetra er en setervoll ved Alfheim nordøst for Fiskbuvatnet i Grødalen. Bare den delen som ligger sørvest for veien er avgrenset og beskrevet her. Det går bilvei fram. Lokaliteten grenser til bjørkeskog og hei. Berggrunnen består av kvartsitt og metaarkose (www.ngu.no). Løsmassene består av morene, litt rasmateriale og glasifluviale avsetninger fra siste istid. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Det er mest engkveindominert eng, med innslag av finnskjegg og sauesvingeldominans enkelte steder. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4), men også litt intermediær tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-14).

Artsmangfold: Av planter kan nevnes blåklokke, engfiol, fjelltimotei, flekkmure, harerug, hårsveve, jonsokkoll, karve, kjerteløyentrøst, marinøkkel, småengkall og sølvsmure. Det er også funnet noen få vanlige beitemarkssopp og observert purpurgullvinge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er tradisjonelt beitet av storfe og sau. Det var i 2001 svak beiting av sau, og slått rundt husa. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau, beitetrykket var svakt. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av en tidligere seterdal med noen naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, arts mangfold: lav (17 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: lav. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

212 Grødalen: Hovensetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020505

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 26.08.1994, 20.08.2001), 27.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 22.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hovensetra ligger i midtre del av Grødalen. Det går sti gjennom dalen forbi setra. Lokaliteten grenser til bjørkeskog. Berggrunnen består av gneisbergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Mye er engkveindominert, men også noe sølvbunke. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4).

Artsmangfold: Av planter er det funnet blåklokke, bråtestarr, engfiol, fjellfiol, fjelltimotei, harerug, kjerteløyentrøst, marinøkkel, småbergknapp, småengkall. Det er funnet noen få beitemarkssopp, blant disse lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Svak beiting av sau, muligens også storfe i 2001. Lokaliteten hadde i 2015 spor av sau, beitetrykket var svakt. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Det er plantet noen graner i kanten.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. MAn kan vurdere å fjerne gran. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av en tidligere seterdal med noen naturbeitemarker og beiteskoger, men det finnes nå få artsrike lokaliteter igjen i nærheten, da de gror igjen.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, arts mangfold: lav (16 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: lav. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

213 Grødalen: Mælesetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020502

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 26.08.1994, 20.08.2001), 27.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 22.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Mælesetra ligger i midtre del av Grødalen. Det går sti gjennom dalen forbi setra. Lokaliteten grenser til bjørkeskog. Berggrunnen består av gneisbergarter (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i svakt oseanisk vegetasjonsseksjon (O1). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Mye er engkveindominert, men også noe sølvbunke. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4).

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bergrublom, blåklokke, engfiol, fjelltimotei, harerug, karve, kjerteløyentrøst, markjordbær, småbergknapp og småengkall. Det er videre funnet fire vanlige beitemarkssopper, og observert purpurgullvinge.

Bruk, tilstand og påvirkning: Noe beiting av sau og storfe i 2001. Lokaliteten hadde i 2015 spor av sau, beitetrykket var svakt. Det var oppslag av bjørk og vier. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av en tidligere seterdal med noen naturbeitemarker og beiteskoger, men det finnes nå få lokaliteter igjen i nærheten, da de gror igjen.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, artsamangfold: lav (15 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: lav. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

214 Grødalen: Tøftvängen ovenfor husene

IID (Naturbase-nr.): BN00020587

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 20.07.1999), 27.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 03.11.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tøftvängen er et fraflyttet bruk på nordsida av Grødalen med bare traktorvei som atkomst. Lokaliteten ligger i kantområdene til fulldyrka mark, men grenser forøvrig til bjørkeskog. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Området har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Vegetasjonen er dominert av engkvein, gulaks, smyle, samt en del finnskjegg. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: Det mest spesielle funnet var håndmarinøkkel (VU) i 1999 i mager natureng ikke langt fra husene på Tøftvängen, der det den gang fortsatt ble slått for hånd. Det ble i 1999 videre funnet marinøkkel, dunhavre, aurikkelsveve og jonsokkoll, foruten en ubestemt art av hårsvevegrappa. I 2015 ble det i tillegg funnet hvitkurle (NT, ca. 12 planter) like i øverkant av gjerdet. Forøvrig ble det samtidig notert hvitmaure, katterfot, småengkall og antatt svenskesveve. Det er potensiale for rødlistede beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Tøftvangen hadde bosetting mesteparten av 1900-tallet, før det var det seter eller engslette tilhørende Gravem i Sunndalen. Dette er gamle slåtteeuger som senere er brukt til beite. Disse var svakt gjødslet med kunstgjødsel for hånd den tida det var kyr på bruket (Ingrid Tøftvang pers. medd. 1999). Lokaliteten hadde i 2015 trolig ikke vært beitet nedenfor gjerdet, men antakelig svakt beitet av sau ovenfor.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Grødalen har fortsatt noen naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten, selv om det er gjengroing som dominerer.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, artsmangfold: lav (16 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

215 Grødalen: Vangan

IID (Naturbase-nr.): BN00020532

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; mange besøk 1993-95, 20.08.2001), 24.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 23.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 24.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Vangan er en stor og nesten flat setergrend som ligger øst for Vangshaugen i Grødalen. Det er flere setre på vollen. Setrene ligger i et kambrosilurbelte, og har kalkholdig jordsmonn. Det går stikkvei til setrene fra bilvei like ved. Lokaliteten grenser til vei i nord og bjørkeskog på de andre kantene. Berggrunnen består av kvartsitt og metaarkose (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Vegetasjonen er dels sølvbunkedominert, dels engkvein-dominert, men stedvis med innslag av rikere typer med sauesvingeldominans. Det er en viss gjengroing, bl. a. med vierkjerr og småskog. Det er tatt med i avgrensinga et parti med hagemark bort mot Vangbekken. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntypene svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21) og svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16).

Artsmangfold: Verdt å nevne av karplanter er særlig fjellmarinøkkel, marinøkkel, småsøte (NT) og bakkesøte. Småsøte er en liten, konkurransesvak fjellplante med få kjente funn her fra fylket og kan være forsvunnet her som følge av gjengroing. Mindre partier hadde i 2001 fortsatt intakt artsutvalg av disse kravfulle artene, men de var også da truet av gjengroing. Fjellmarinøkkel og marinøkkel ble gjenfunnet i 2015. Ellers ble det i 2015 funnet blåklokke, dunhavre, dvergjamne, harerug, hvitmaure, kattefot, kjerteløyentrøst, marigras, setermjelt, småengkall og trefingerurt. Fra tidligere år er kjent aurikkelsveve, engfiol, flekkmure, og en ubestemt art i hårsvevegruppa. Det var fram til 2001 funnet 26 arter av beitemarkssopp. Av disse er sju rødlistearter (pr. 2010): glassblå rødspore *Entoloma caeruleopolitum* (VU),

ravnerødspore *Entoloma corvinum* (NT), lillagrå rødspore *Entoloma griseocyaneum* (VU), lillabrun rødspore *Entoloma porphyrophaeum* (VU), skifervokssopp *Hygrocybe lacmus* (NT), lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT) og mørkskjellet vokssopp *Hygrocybe turunda* (NT). 2015 var en dårlig soppsesong uten soppfunn, og potensialet for disse artene minker med gjengroinga.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er et gammelt seterområde, som trolig har vært slåttemark. Senere er lokaliteten beitet av sau og storfe, foruten hest flere år på 1990-tallet. I 2001 var den i gjengroing med vier og høyt gras. Lokaliteten bar i 2015 få spor etter beiting, og området er i gjengroing og forbusking. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Grødalen har fortsatt noen naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten, selv om det er gjengroing som dominerer.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, artsmangfold: middels (24 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig), men det er grunn til å understreke at med bedre hevd vil den få høyere verdi.

216 Grøvudalen: Bukta

IID (Naturbase-nr.): BN00020574

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 16.09.1997), 14.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 23.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Bukta er navnet på en stilleflytende elvesving med sandbotn i elva et stykke nord for Nysetra midt i Grøvudalen, i gangtid ca. midtvegs mellom parkeringsplassen ved Hallen og Grøvudalshytta. Det som her blir beskrevet er utmarksbeite i et smalt belte mellom elva og bjørkeskogen både nordover og sørover fra Bukta. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssekksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei og litt ekstremrike kildesig. Boreal hei er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk mellom naturbeitemark og kan skjottes på samme måte. Lokaliteten har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Grasmarekene er dominert av sauesvingel, stedvis med betydelig innslag av rabbitust, fyllblom, reinmjelt mfl. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng hovedsakelig av grunntype sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17). Ellers forekommer boreal hei, vierkratt, rike sig/rikmyr, rike berg mm.

Artsmangfold: Stedet har en tallrik og god bestand av rødlistearten småsøte (NT), som krever ganske kortbeitet vegetasjon. Av planter i grasmarekene kan nevnes bakkesøte, blåklokke,

dvergjamne, engfiol, fjellfrøstjerne, fjellmarinøkkel, fjellrapp, fjellsnelle, fjelltistel, flekkmure, gullmyrklegg, harerug, hårstarr, jåblom, kattede, kildeurt, hvitmaure, rabbetust, reinmjelt, sandfiol, setermjelt, småengkall, og snøsøte. Interessante arter ellers (riksig, rike berg mm.) var bl.a. agnorstarr, bergstarr, blåmjelt, finnmarkssiv (eneste kjente lokalitet i fylket), fjellkurle, fjellstarr, gulsildre, myrsauløk, myrtust, norsk malurt (VU, på grus), reinrose, rynkevier, rødsildre, sotstarr, trillingsiv og ullvier. Av beitemarkssopp er det funnet seig vokssopp, gul form (*Hygrocybe laeta* var. *flava*) og russelærvokssopp *Hygrocybe russocoriacea* (NT). Av andre funn kan nevnes fjellarten eggegul vokssopp *Hygrocybe citrinopallida* blant krekling.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten er et åpent beitelandskap uten setre, og beites fortsatt av sau og storfe, for noen år tilbake også hest. Lokaliteten var i 2015 beitet av storfe og sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Det går sti (traktorspor/merket turistlinje) gjennom lokaliteten. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: høy (35 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

217 Grøvdalen: Hallen

IID (Naturbase-nr.): BN00020566

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 16.09.1997), 14.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 28.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Hallen er en tidligere boplass som ligger fremst i Grøvdalen, ved det som nå er parkeringsplass og enden på bilveien. Til lokaliteten regnes det åpne området på og ved innmarka, som er inngjerdet til sesongbeite for sau. Lokaliteten grenser til elva i nedre del, ellers til bjørkeskog, vei og parkeringsplass. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen er dels rik på dunhavre og dels på sauesvingel. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng hovedsakelig av grunntypene svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21) og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10). Noen arealer kan kanskje også karakteriseres som sterkt kalkrike. Også rike berg finnes. Dominerende arter generelt var dunhavre, gulaks, hvitkløver, engkvein, sauesvingel,

flekkmure, kvitmaure og ryllik. Dekninga av strø var relativt høy, noe som kan skyldes at lokaliteten beites bare deler av sesongen.

Artsmangfold: Av karplanter i grasmarene kan nevnes bakkesøte, blåklokke, blå rapp, dunhavre, dvergmispel, enghumleblom, fjellbakkestjerne, fjellfrøstjerne, fjellrapp, fjellstarr, gjeldkarve, harerug, jåblom, marinøkkel, markjordbær, snømare og snøsøte. Det er vidare funnet fem-seks beitemarkssopp. Man kan her nevne spissvokssopp *Hygrocybe acutoconica* og *Entoloma pseudoturci* (DD) som begge er kalkkrevende.

Bruk, tilstand og påvirkning: Den kjente bosettingen i Hallen strekker seg fra 1838 til 1914, etter den tid har stedet vært seter og slåttemark, senere beitemark. Plassen kan likevel være svært gammel, her er både ly for vinden og frodig og produktiv mark. Noe er antakelig litt gjødslet, mens kanter, knauser og tørrbakker trolig har mottatt lite gjødsel. Såvidt litt pløying for noen år siden. Det går bilvei i øverkant av lokaliteten. Tilgrensende areal har parkeringsplass og sankegard for sau. Lokaliteten er sesongbeite for sau.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting. Man bør ikke gjødsle.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, artsamangfold: middels (20 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

218 Grøvdalen: Kåsa

IID (Naturbase-nr.): BN00020572

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 25.08.2003), 13.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 29.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Kåsa ligger i nedre (nordre) del av Grøvdalen, på vestsida av elva. Stedet består av to plasser, Øver-Kåsa og Ner-Kåsa, som ligger lunt til omgitt av bjørkeskog. Det går sti forbi (på vestsida av elva mellom Hallen og Gammelsetra). Det er også ei gangbru over elva rett ved Kåsa. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark, dels noe tresatt (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen er dels rik på dunhavre og dels på sauesvingel. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng hovedsakelig av grunntypene svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), sterkt kalkrik tørring med klart hevdpreg (T32-C-17) og svakt kalkrik eng med mindre hevdpreg (T32-C-5; tresatt med spredt bjørk). Mosene i bunnskiktet besto av granmose, putehårstjerne, etasjemose, palmemose, furumose og frynsemose.

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bl.a. bakkesøte, blåklokke, dunhavre, dvergjamne, dvergmispel, enghumleblom, fjellfrøstjerne, fjellmarinøkkel, fjellrapp, flekkmure, harerug,

hvitmaure, hårsveve, reinmjelt, sandfiol, setermjelt og snømore (sistnevnte rikelig på torvtak på steinbu, Øverkåsa). Av beitemarkssopp er det funnet lillagrå rødspore *Entoloma griseocyaneum* (VU), blåstilket rødspore *E. asprellum*, semsket rødspore *E. jubatum* (NT), mørktannet rødspore *E. serrulatum* og belterødspore *E. undatum*, i 2015 også lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Kåsa har hatt bosetting på 1800-tallet, bl.a. i forbindelse med gruvedrifta i Glupen, men er nå fritidsbolig. I 2003 noe beiting av sau. Lokaliteten hadde i 2015 vært godt beitet av sau. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Bjørkeskogen kan åpnes mer. Man bør ikke gjødsle.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, artsmangfold: middels (23 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

219 Grøvdalen: Landlaupet

IID (Naturbase-nr.): BN00020576

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 25.08.2003), 13.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 29.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dette er en lokalitet som er holdt skogløs av snøras og beiting ved Raudbekken sør for Kåsa i nordlige del av Grøvdalen. Området er trolig beitet i meget lang tid, men har vært sporadisk påvirket av ras fra tid til annen. Det går sti forbi i nedkant. Lokaliteten grenser til beitet bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består mest av rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Rundt 10% er dunhavredominert, 30% sauesvingeldominert (med overganger mot boreal hei), rasmarkseng og -hei (40%), og rik boreal hei (ca. 20%). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17).

Artsmangfold: Det er funnet bl.a. aurskrinneblom, bakkestjerne, bakkesøte, bergveronika, blåklokke, dunhavre, fjellrapp, fjellsmelle, flekkmore, hvitmaure, hårsveve, kattedot, marinøkkel, norsk malurt (NT, på grus), reinmjelt, sandfiol, setermjelt, småengkall, småsmelle, snømore, snøsøte, tiriltunge og trefingerurt. Av beitemarkssopp er det funnet semsket rødspore *Entoloma jubatum* (NT) og silkerødspore *E. sericellum*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Gammel slåttemark og utmarksbeite. I Raubekkeslettet i nærheten er det rester etter ei løe som hadde ett rom for høy og ett for lauv (kilde: Tor Helge Gravem). Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, arts mangfold: middels (27 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

220 Grøvdalen: Myrasetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020569

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 27.08.1996, 25.08.2003), 13.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 29.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Myrasetra ligger nord i Grøvdalen, på vestsida av elva sør for Hallen. Det går sti gjennom lokaliteten. Lokaliteten grenser til bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Det finnes sølvbunkedominans med dunhavreinnslag på rundt 50%, dominans av sauesvingel, finnskjegg, engkvein mm på ca. 40% og < 5% nitrofil vegetasjon med stornesle nær husa. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturalig eng hovedsakelig av grunntypene sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17) og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Arts mangfold: Interessante arter var bakkesøte, dunhavre, fjellfiol, fjellfrøstjerne, fjellrapp, fjellstarr, flekkmure, gulsildre, gulstarr, harerug, hårstarr, jåblom, karve, kattefot, kjerteløyentrøst, marinøkkel, sandfiol og snøsøte. Det er funnet en rekke beitemarkssopper, bl. a. blårandrødspore *Entoloma caesiocinctum*, lillagra rødspore *E. griseocyaneum* (VU) og ravnerødspore *E. corvinum* (NT), katalansk rødspore *E. catalaunicum* (VU), *E. cocles* (VU), blekskivet rødspore *E. infula*, semsket rødspore *E. jubatum* (VU), *E. longistriatum*, *E. pseudoturci* (DD), rombesporet rødspore *E. rhombisporum* (VU) og mørktannet rødspore *E. serrulatum*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Myrasetra er en gammel boplass, og man regner med at her bodde folk alt rundt 1750. Det var fastboende her til 1904. Senere er den brukt som seter, og i dag beiter sauene fra Hjellmo her. Rundt en tredel av lokaliteten virker litt gjødslet, resten har

preg av å være lite gjødslet. En mindre andel er inngjerdet. Lokaliteten var i 2015 beitet av sau, og beitetrykket var tilfredsstillende.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding i kantene. Man bør ikke gjødsle.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, artsmangfold: høy (30 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

221 Grøvdalen: Nosa

IID (Naturbase-nr.): BN00020565

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 28.09.1999), 13.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 29.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Nosa ligger oppe i lia på vestsida av elva ved Hallen, helt ved dalmunninga i nordenden av Grøvdalen. Fra parkeringsplassen ved Hallen må en gå over elva og følge stien til Myrasetra et stykke før en tar av nordover. Av plasser med tidligere fast bosetting i området er dette trolig den som ligger høyest, ca. 870 m over havet. Lokaliteten grenser til beitet bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng hovedsakelig av grunntypene svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20) og svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16). Videre finnes knauser med tørrbergvegetasjon.

Artsmangfold: Mest interessant er bakkese, marinøkkel, sandfiol og snøse. I enger og på bergknauser fantes bergveronika, blåklokke, blårapp, dvergjamne, fjellrapp, harerug, karve, katterot, kjerteløyentrost, skåresildre, småbergknapp, småsmelle, snøse, sølvmyr og tiriltunge. Det er videre funnet noen få vanlige beitemarkssopp.

Bruk, tilstand og påvirkning: Plassen har hatt et stort fjøs, med tømmerstokker opp mot ½ meter i diameter. Det er ellers steingjerde og rester etter flere hus. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, arts mangfold: middels (26 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

222 Grøvdalen: Nyseterhaugane

IID (Naturbase-nr.): BN00020577

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2004; 25.08.2003), 13.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 28.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten er et utmarksbeite som vekselvis er åpent og glissent skogkledd, med gras/urterik vegetasjon på baserik grunn i et langsmalt belte langs stien på vestsida av Grøvu forbi Nyseterhaugane (vest for Nysetra). Lokaliteten grenser til beitet bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Lokaliteten har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Vegetasjonen er ca. 10% dunhavredominert, og 70-80% sauesvingeldominert, hvorav rundt halvparten med konstant innslag av rabetust. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17).

Arts mangfold: Interessante arter var bakkesøte, dunhavre, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), flekkmure, harerug, hvitmaure, kattedot, marinøkkel, rabetust, reinmjelt, rynkevier, sandfiol, setermjelt og snøsøte. Av sopp kan nevnes blåstilet rødspore *Entoloma asprellum*, ravnerødspore *Entoloma corvinum* (NT), lillagrå rødspore *E. griseocyaneum* (VU), *E. longistriatum*, vorterødspore *E. papillatum*, *E. pseudocoelestinum* (VU), beiterødspore *E. sericeum*, mørktannet rødspore *E. serrulatum*, liten vokssopp og kritt vokssopp. Av moser ble det notert granmose, furumose, engkransmose og putehårstjerne.

Bruk, tilstand og påvirkning: Lokaliteten var i 2015 beitet av sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, arts mangfold: middels (23 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

223 Grøvdalen: Nysetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020578

Naturtype: D04 naturbeitemark
Verdi: A
Undersøkt: Jordal (2000, 2004; mange besøk 1995-02.09.2000), 14.08.2015
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 30.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området som her blir regnet med til Nysetra strekker seg fra litt nordafor bekken ca. 100 m nord for setra og sørover til Klebersteinsberget. Stien gjennom dalen passerer gjennom lokaliteten. Lokaliteten grenser til sanddyner i vest og sørvest, ellers til elva og til beitet bjørkeskog. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskiferer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei. Boreal hei er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk mellom naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17). Det er mest enger med dominans av sauesvingel (ca. 60%), men ellers litt hagemarkspregbet beitet bjørkeskog, rike vierkratt, rik boreal hei og einerbuskmark.

Artsmangfold: Mest interessant er bakkestjerne, bakkesøte, bergveronika, blindurt (NT), brudespore, dvergsnelle, fjellnøkleblom (NT), marinøkkel, reinmjelt, sandfiol, snømore, småsøte (NT) og snøsøte. Ellers er det funnet bergrubblom, bergstarr, blindurt, brudespore, fjellkattefot, fjellsmelle, fjellvalmue, hårstarr, jåblom, lodnerubblom, myrtust (NT), norsk malurt (NT, på grus), polarvier, rabbetust, rynkevier, rødsildre og sotstarr. Det er videre funnet 15 beitemarkssopp. Blant disse var gul småfingersopp, rødgul småkøllesopp og rødlisteartene russelærvokssopp (NT), mørkskjellet vokssopp (NT), og ellers vrang slimvokssopp *Hygrocybe xanthochroa* (blant lyng).

Bruk, tilstand og påvirkning: Nysetra ble trolig ryddet i 1780-åra, og har fungert som seter fram til 1920-talet. Da ble husene flyttet og i dag er det bare steinmurer igjen. Et problem her skal ha vært fykende sand som la seg i melka, rømmen og smøret. Det er usikkert om noen har bodd fast på Nysetra. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig lite gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av bjørk og busker (einer, vier), særlig ved Klebersteinsberget. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, artsamangfold: høy (40 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

224 Grøvdalen: slett overfor Hallen

IID (Naturbase-nr.): BN00020567

Naturtype: D04 naturbeitemark
Verdi: B
Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 28.09.1999), 13.08.2015
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 30.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Dette som kan se ut som et hogstfelt oppe i lia på motsatt side sett fra Hallen, er i virkeligheten gammel kulturmark som har vært åpent terreng i lang tid. Det går sti mot Myrasetra. Lokaliteten grenser på alle kanter til beitet bjørkeskog.

Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er i dag dels åpen naturbeitemark, dels litt tresatt (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20). Det er også litt blåbærvegetasjon med smyle og tyttebær.

Artsmangfold: Av interessante planter kan nevnes bakkessøte og snøsøte. Videre ble det funnet blåklokke, blå rapp, dunhavre, dvergjamne, dvergmispel, fjellfrøstjerne, fjellrapp, fjellstarr, flekkmure, harerug, hårstarr, jonsokkoll, jåblom, kattedot, kjerteløyentrøst, markjordbær, rabbesiv, rynkevier, setermjelt, småengkall, svartstarr, svarttopp og taggbregne. Av beitemarksopp er det funnet bl.a. et par rødsporearter, skjelljordtunge og lutvokssopp (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Her finnes rester etter flere tufter som trolig har vært løer. Mellom Myrasetra og Nosa finnes flere løer, så dette har vært utslåttområder. Lokaliteten har hatt tresetting en periode, for det var tatt ut en del bjørk og fraktet over elva på taubane på 1950-60-tallet (kilde: Tor Helge Gravem). Det går fortsatt løypestreng over elva. Lokaliteten var i 2015 vært beitet av sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, arts mangfold: middels (28 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

225 Grøvdalen: Styggmarkja

IID (Naturbase-nr.): BN00020571
Naturtype: D04 naturbeitemark
Verdi: A
Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 27.08.1996, 25.08.2003), 13.08.2015
Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 31.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 13.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Styggmarkja ligger i nordlige del av Grøvudalen, ned mot elva på vestsida av denne. Det går sti gjennom lokaliteten, og det finnes en gangbru over elva i nærheten. Lokaliteten ligger omgitt av beitet bjørkeskog. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17). Analyseruter hadde dominans av engkvein, fjellblom, sauvingel, harerug og mosene granmose og palmemose.

Artsmangfold: Interessante arter var bakkesøte, dunhavre, dvergjamne, fjellfrøstjerne, flekkmure, gulsildre, harerug, hvitmaure, jåblom, karve, marinøkkel, reinmjelt, sandfiol, setermjelt og snøsøte. Av beitemarkssopp er det funnet bl.a. *Entoloma atrocoeruleum* (NT), blårandrødspore *E. caesiocinctum*, lillagrå rødspore *E. griseocyaneum* (VU), spissvokssopp *Hygrocybe persistens*, rødgul småkøllesopp *Clavulinopsis laeticolor*, blåstilket rødspore *E. asprellum*, svartblå rødspore *E. chalybeum* (NT), blekskivet rødspore *E. infula*, *E.*

lividocyanulum, silkerødspore *E. sericellum*, mørktannet rødspore *E. serrulatum*, kjeglevokssopp *H. conica*, lutvokssopp *H. nitrata* (NT) og kritt vokssopp *H. virginea*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Styggmarkja kan være en av de eldste boplassene i Grøvudalen, men man kjenner bare til bosetting fra 1833 til ca. 1876. Styggmarkja er den eneste stedet i Grøvudalen (bortsett fra Hallen) der man vet at det har vært dyrket korn (1860-talet, Sande 1972). Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau, og beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: høy (31 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

226 Grøvudalen: Flysetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020580

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 27.08.1996), 15.08.2015

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 31.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Flysetra ligger rett øst for Grøvudalshytta på østsida av elva. Det går sti forbi. Lokaliteten grenser i øverkant til beitet bjørkeskog, ellers til boreal hei og til flommark langs elva i vest. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei. Boreal hei er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk mellom naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Selve setervollen er stor, med en del frisk middels kalkrik eng med en del sølvbunke, omkranset av beitede sauesvingelenger, en god del rabbetustdominerte tørrenger, fuktenger, rike vierkratt, engbjørkeskog, rasmarker og litt riksig/ekstremrikmyr. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17), kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10), svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: Av interessante arter kan nevnes bakkesøte, blåklokke, dunhavre, dvergsnelle, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), fjellrapp, fjellsnelle, fjellstjerneblom, fjelltistel, flekkmure, harerug, hvitmaure, kattedot, kjerteløyentrøst, marinøkkel, rabbetust, reinmjelt, reinrose, sandfiol, setermjelt, småengkall, småsøte (NT), snøsøte. I fuktenger og riksig fantes bjønnbrodd, gulsildre, hårstarr, jåblom, kildeurt, kastanjesiv, myrsnelle, myrtust (NT), myrtevier, sotstarr og trillingsiv. Den kalkkrevende hyllemosen er påvist. Av beitemarksopp er det funnet bl.a. svart rødspore *Entoloma melanochromum* (VU), lillabrun rødspore *E. porphyrophaeum* (VU), skifervokssopp *Hygrocybe lacmus* (NT), papegøyevokssopp, og ellers vrang slimvokssopp *H. xanthochroa*.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er kjent fastboende folk på Flysetra fra omkring 1820 til 1874. Etter den tid har stedet bare fungert som seter, og det har bl. a. vært drevet slått på vollen og hjemtransport av høy (Trond L. Gravem sen. pers. medd.). I 1944 var setra fremdeles i drift med 25 storfe (Mogstad 1964). Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, artsamangfold: høy (38 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels-høy og påvirkning: middels-høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

227 Grøvudalen: Haualykkja

IID (Naturbase-nr.): BN00020582

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2004; 25.08.2003), 14.08.2015

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 31.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Haualykkja ligger i et morenelandskap mellom Gammelsetra og Litj-Grøvu. Det går sti forbi. Lokaliteten grenser til beitet bjørkeskog i vest og sør, ellers til boreale heier. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no).

Løsmassene består av glasifluviale avsetninger fra siste istid. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensningspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei. Boreal hei (ca. 30%) er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk innimellom naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Lokaliteten har mye sauesvingeldominert vegetasjon (50%), ellers finnes snøleievegetasjon av middels rik type (10%). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17) og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Artsmangfold: Av planter kan nevnes bakkesøte, bjønnbrodd, blåklokke, dvergjamne, fjellnøkleblom (NT), fjellrapp, fjellsmelle, flekkmure, gullmyrklegg, harerug, hvitmaure, hårstarr, jåblom, kattedot, myrtevier, myrtust (NT), rabbetust, reinmjelt, setermjelt, småengkall, småsøte (NT), snøsøte, særbustarr og trefingerurt. Det er kjent noen beitemarkssopper, bl.a. *Entoloma cocles* (VU), skjørvokssopp *Hygrocybe ceracea*, lutvokssopp *H. nitrata* (NT), mørkskjellet vokssopp *Hygrocybe turunda* (NT), dessuten den uvanlige og lite kjente fjellvokssopp *Hygrocybe salicisherbaceae*.

Bruk, tilstand og påvirkning: På Haualykkja er det merke etter tidlig bosetting. Historia vil ha det til at det var to gårder her, og at husene ble tatt av ras først på 1600-talet (Sande 1972). Fremdeles i dag kan en se en grønnere farge rundt disse tuftene hvis en står på fjellet og ser ned. Storfe har beitet mye i området (nær Gammelsetra). Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var godt. Lokaliteten er lite gjødslet, med unntak av området rundt de gamle tuftene.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, arts mangfold: middels (27 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

228 Grøvdalen: Gammelsetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020579

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; mange besøk 1981-25.08.2003), 15.08.2015

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 31.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gammelsetra ligger i et morenelandskap der Inner Tverråa i tillegg har satt av store grusmasser. Det går sti fram, og Grøvudalshytta ligger nederst mot elva. Lokaliteten grenser i øvre (vestre) del mot beitet bjørkeskog, eller mot flommark ved elva og boreale heier. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei. Boreal hei er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk mellom naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Vegetasjonen på seterlykkjene har fremdeles ganske mye sølvbunkedominert eng (30% av arealet), videre sauesvingeldominerte enger (ca. 20%), boreal hei (dels med melbær), einerbuskmark (ca. 10%, mest i øvre deler, og i betydelig grad ryddet og redusert sere år), eller små arealer med rikt snøleie, vierkratt, rikmyr/fukteng. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminatural eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17), kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10), samt litt sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg (T32-C-7) i områder med bjørkeskog i kantene (også noe ryddet i senere år).

Artsmangfold: Det ble funnet ca. 130 plantearter i lokaliteten, et svært høyt antall.

Interessante arter var bl. a. bakkestjerne, bakkesøte, berggrublom, dunhavre, dvergsnelle, fjellbakkestjerne, fjellmarinøkkel, fjellnøkleblom (NT), fjellvalmue, flekkmure, jåblom, kattedot, lodnerublom, marinøkkel, mogop (NT), myrtevier, norsk malurt (NT, på grus), rabbetust, reinmjelt, sandfiol, setermjelt, småsøte (NT), småvier, snømure, snøsøte, tuearve og tepperot. Ifølge Artskart er det også funnet håndmarinøkkel (NT) her. Det er kjent rundt 25-30 beitemarkssopp. Blant disse var ravnerødspore *Entoloma corvinum* (NT), lillagrå rødspore *E. griseocyaneum* (VU), lillabrun rødspore *E. porphyrophaeum* (VU), skifervokssopp *Hygrocybe lacmus* (NT), mørkskjellet vokssopp *H. turunda* (NT), bitter vokssopp *H. mucronella* (NT) og lutvokssopp *H. nitrata* (NT), samt de lite kjente artene fjellvokssopp *H. salicisherbaceae* og isabellakølle *Clavaria tenuipes* (NT). Flere av disse er kalkkrevende.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette kan være den delen av Grøvudalen der kulturpåvirkningen strekker seg lengst bakover i tid, det finnes spor som antas å være fra før 1500/vikingtid.

Gammelseterplassen kan være fra tida før Svartedauen. Innmarka (bl. a. Slåvollen nord for setrene og Lykkja mellom setrene og turisthytta) har trolig blitt ryddet i første halvdel av 1700-talet (Sande 1972). Seterdrift i gode områder har en 2000 år gammel historie i Norge, men bare pollenanalyse kan belyse dette, og slike analyser er ikke utført her. Det har bl. a. vært drevet utstrakt slått på vollene og hjemtransport av høy til et stykke ut på 1900-tallet (Trond L. Gravem sen. pers. medd.). Den ordinære seterdrifta pågikk til 1973. Etter den tid har seterdrifta fortsatt på tradisjonelt vis (fullseterbruk) av frivillige som har leid seter, med melkekyr, seterkurs og salg til turister. På 1990-tallet har Sunndal Seterdriftslag blitt dannet, et nytt seteranlegg bygd opp og drifta sikret gjennom en langsiktig avtale. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men har vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere. Lykkja har også vært pløyd for lang tid siden. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var godt.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag og einer. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy (13 arter), artsmangfold: høy (54 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014 – et uvanlig høyt antall i nasjonal sammenheng), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

229 Grøvdalen: Fægran

IID (Naturbase-nr.): BN00020584

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 26.08.1996), 15.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 30.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Navnet Fægran kommer av fager, - når en har gått langt gjennom bjørkeskogen kommer en til en stor, åpen slette ved en stilleflytende elv. Denne sletta er trolig holdt åpen gjennom beiting i lang tid. Det går turiststi gjennom området. Lokaliteten grenser til elva i vest, og til beitet bjørkeskog på alle andre kanter. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene, rasmaterialer og elveavsatt materiale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), men det inngår noe boreal hei, som ikke er skilt ut og kan skjøttes på samme måte. Vegetasjonen er tørr grasmark med mye sauesvingeldominert eng, andre grasarter og litt lyng, det er mindre parti med boreal hei (mjølbær og einer), og langs elvekanten er det litt fuktbevende flommarksvegetasjon. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminatural eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16) og sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17). I analyseruter er det funnet dominans av sauesvingel, stivstarr, fjellgulaks, fjellfrøstjerne og etasjemose.

Artsmangfold: Det er funnet bl.a. bakkesøte, blåklokke, fjellbakkestjerne, fjellfrøstjerne, fjellmarinøkkel, fjellsnelle, flekkmure, gullmyrklegg, harerug, hvitmaure, katterot, marinøkkel, mogop (NT), norsk malurt (NT, på grus), rabbetust, reinmjelt, rynkevier, sandfiol, setermjelt, tuearve og ullvier. På mudderflater langs elvebredden vokser bl. a. fjellbunke og evjesoleie.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er et utmarksbeite, hvor det kan tenkes at de lokale seterhusmennene holdt til med dyrene sine på 1800-tallet. Lokaliteten var i 2015 beitet av sau, beitetrykket var middels. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten. *Verdibegrunnelse:* Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: høy (30 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

230 Grøvdalen: Kongsvoll

IID (Naturbase-nr.): BN00020581

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 13.08.2000), 14.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 23.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten (også kalt Inner Tverråkvolve) ligger oppe på fjellkanten (Flya) vest for Gammelsetra, 1250-1300 m o. h. Det går turistlinje forbi området. Lokaliteten grenser til annen lavalpin vegetasjon (snaufjell) på alle kanter, i første rekke lyngdominerte fjellheier. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i lavalpin vegetasjonssone (LA) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen var overganger mellom rike engsnøleier, musøresnøleier og sauesvingeldominert eng, men mest det siste. Det ble lagt ut en 5x20 meters rute for vegetasjonsanalyse 13.08.2000. Dominerende arter var musøre, fjellgulaks, sauesvingel, engsoleie, harerug og stivstarr.

Arts mangfold: Det ble funnet bl.a. aksfrytle, dvergssoleie, engfiol, fjellbakkestjerne, fjellfrøstjerne, fjellkattfot, fjelløyentrøst, fjelltistel, flekkmure, harerug, kattfot, snøsøte, svartaks og trefingerurt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette skal ha vært slåttemark for seterhusmenn i Grøvdalen på 1800-tallet (Sande 1972). Det skal også ha vært rester av ei stakkstong i nedkant av lokaliteten fram til 1950-tallet (Tor Helge Gravem pers. medd.). I så fall er det de høyestliggende slåtteeigene som er kjent i Møre og Romsdal. Senere er den beitet av sau, og er tydeligvis populær, med mange liggeplasser. Lokaliteten var i 2015 beitet av sau, beitetrykket var godt. Tidligere ble den også beitet av rein om våren, men det er usikkert om dette pågår fortsatt.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten. Den er den eneste registrerte seminaturalige enga i lavalpin sone i Grøvuassdraget, men det kan finnes flere.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, arts mangfold: lav (18 diagnostiske

plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

231 Grøvdalen: Storvollen

IID (Naturbase-nr.): BN00020583

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; mange besøk 1995-25.08.2003), 15.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 02.11.2015, basert på Jordal (2000, 2004), Jordal & Bratli (2009) og eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Storvollen er en av de store setervollene i Grøvdalen, og ligger i sørlige del av dalen. Lokaliteten omfatter også en del utmarksbeiter i tillegg til selve vollen. Det går sti forbi. Lokaliteten grenser i vest til flommark ved elva, ellers til boreal hei og beitet bjørkeskog. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene og rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), selv om det i polygonet inngår noe boreal hei. Boreal hei er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk mellom naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Innmarka kan delvis beskrives som sølvbunkedominert eng (30-40%), dunhavredominert eng (10-15%, mest i bakkene), sauesvingeldominert eng (delvis med rabbetust (15-20%), boreal hei stedvis med mye mjølbbær (ca. 5-10%), einerbuskmark (ca. 10%) og åpen, beitet rasmarkseng (3-5%). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16), sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8), sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17) og kalkrik fukteng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-10).

Artsmangfold: Av disse kan nevnes bakkesøte, bergstarr, dunhavre, dvergmispel, fjellfiol, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), flekkmure, hårstarr, jåblom, kattedot, lodnerublom, marinøkkel, mogop (NT), myrtevier, rabbetust, reinmjelt, reinrose, sandfiol, setermjelt, småengkall, småsøte (NT), snøsøte, svartopp og tuearve. Det er videre funnet ca. 13 beitemarkssopp, bl.a. blåstilket rødspore *Entoloma asprellum*, *E. corvinum/melanochroum* (begge er rødlistet), blekskivet rødspore *E. infula*, semsket rødspore *E. jubatum* (NT), engvokssopp *H. pratensis* og kritt vokssopp *H. virginea*. Den kalkkrevende hyllemosen er påvist.

Bruk, tilstand og påvirkning: Storvollen ble trolig ryddet på samme tid som Gammelsetra, av en Hans Gundersen i første halvdel av 1700-talet, men tradisjonen forteller at noe kan ha vært ryddet tidligere (Sande 1972). Fastboende folk er kjent fram til rundt 1780. Etter 1786 har Storvollen tilhørt en gard i Sunndalen og vært seter til drifta ble nedlagt i 1953. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var noe svakt. Lokaliteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid, men selve vollen kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel tidligere, og kan også ha vært pløyd for lang tid siden.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaltiteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaltiteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): høy, artsmangfold: høy (36 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels-høy og påvirkning: høy. Lokaltiteten får dermed verdi A (svært viktig).

232 Lindalen: Gammelsetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020558

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; mange besøk 1994-21.08.2001), 28.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 20.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 28.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaltiteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gammelsetra ligger i vestre del av Lindalen, på nordsida av elva. Det går sti forbi setra, men bilveien er lagt utenom (brukes bare av rettighetshavere).

Lokaltiteten grenser til bjørkeskog og hei. Berggrunnen består av granittisk gneis (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaltiteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004), bl.a. er den inngjerda turisthytta holdt utenfor. Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). De tørreste partiene har mye sauesvingel, mens de friskere har en mer allsidig sammensatt vegetasjon av gras og urter. Vegetasjonen stemmer ikke helt med angitt berggrunn. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: svakt kalkrik tørrang med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16) og svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20).

Artsmangfold: Særlig er det grunn til å framheve forekomst av bakkeseite, marinøkkel, fjellmarinøkkel og snøseite, men disse artene er nå truet av gjengroing. Videre er det funnet bergskrinneblom, bakkestjerne, bergveronika, blindurt (NT), blåklokke, dvergjamne, fjellfrøstjerne, flekkmure, harerug, kildeurt, kjerteløyentrøst, småengkall og sumpmaure. Det er funnet ca. 13 arter beitemarkssopp, bl. a. lillagrå rødspore *Entoloma griseocyaneum* (VU), lutvokssopp *Hygrocybe nitrata* (NT) og mørkskjellet vokssopp *Hygrocybe turunda* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Områdene rundt Gammelsetra er en gammel setervoll. Kristiansund og Nordmøre Turistforening har tatt over og restaurert bygningene til bruk som selvbetjent turisthytte. Det nærmeste området rundt husene er inngjerdet (ikke inkludert i lokaliteten). De ikke inngjerdete delene av området var i 2015 veldig svakt beitet, og lokaliteten gror igjen med kraftig buskoppslag, særlig i den vestre delen. Lokaltiteten er trolig ikke gjødslet i nyere tid.

Fremmede arter: Det er plantet noen graner i vestkant av lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag helst så snart som mulig. Man kan vurdere å fjerne gran.

Del av helhetlig landskap: Lokaltiteten er en del av en tidligere seterdal med noen få naturbeitemarker.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: middels (26 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels (-lav) og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

233 Lindalen: Middagshjellan

IID (Naturbase-nr.): BN00020564

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2001), 28.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 20.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 28.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Middagshjellan (øst for det store juvet Åmotan) er dominert av en stor flate med dyrket mark. Denne flata med mektige grusmassar under er skapt som elveavsetninger i en bredemt sjø på slutten av siste istid. I kanten av denne flata ligger flere setre. Det går bilvei fram. Lokaliteten grenser i til fulldyrka mark og til bygninger, vei og skog. Berggrunnen består av granittisk gneis (www.ngu.no). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004).

Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av grunntype svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20).

Arts mangfold: Av planter må spesielt nevnes høstmarinøkkel (VU, funnet 1993), som også er omfattet av Bernkonvensjonen og fredet. Ellers er det funnet blåklokke, fjellmarinøkkel, harerug, kjerteløyentrøst, sauesvingel, småengkall og trefingerurt. Det er også funnet 10-12 arter av beitemarkssopp. En av disse var den rødlistete mørkskjellet vokssopp *Hygrocybe turunda* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Tradisjonelt har det vært dels slått, dels beitet av storfe og sau. Seterdrifta på Landlaupsetra ble nedlagt så sent som 1980-tallet. Lokaliteten ble i 2015 beitet av storfe. Lokaliteten er lite gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet tidligere.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et område med noen få naturbeitemarker.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, arts mangfold: lav (15 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

234 Fjellgardene: Lundlia

IID (Naturbase-nr.): BN00020559

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 20.07.1999), 07.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 21.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 07.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lundlia ligger på en hylle på sørsida av Åmotan, med utsikt til Jenstad og Svisdal. Det går traktorvei fra Middagshjellen og dessuten en sti via Åmotan. Lokaliteten grenser til bjørkeskog på alle kanter. Berggrunnen består av granittisk gneis (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vollen har vekslende fuktighetsforhold og er gras- og urtedominert. Innmarka har dels en del sølvbunke (men er relativt artsrik) og dels engkveindominans, og dessuten finnes fragment av tørreng nedenfor fjøset. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: intermediær eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-6), intermediær eng med klart hevdpreg (T32-C-4), intermediær tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-14).

Artsmangfold: Av planter er det bl.a. funnet bergveronika, blåklokke, fjelltimotei, harerug, karve, kildeurt, kjerteløyentrøst, marinøkkel, prestekrage, småengkall, sumpmaure og svartstarr. På tørreng ble det funnet bl.a. markjordbær, vårpengurt, stemorsblom og sølvmore. Av beitemarksopp ble det i 2015 funnet ca. 12 arter, deriblant *Entoloma atrocoeruleum* (NT), blekskivet rødspore *E. infula*, slåtterødspore *E. pratulense* (VU), skjelljordtunge *Geoglossum fallax*, liten vokssopp *Hygrocybe insipida* og lutvokssopp *H. nitrata* (NT).

Bruk, tilstand og påvirkning: Tradisjonelt har innmarka vært slått og beitet av storfe og sau. Opprinnelig er det dyrket og ryddet for stein (flere rydningsrøyser), og noe kan også ha vært åker. Etter nedlegging av gårdsdrifta har det en periode vært beitet av storfe om sommeren, delvis også streifende sau, men det er nå slutt på storfebeitet. Lundlia var i 2015 beitet av mange sau fra Røymoen, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er lite gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med både fast husdyrgjødsel og mindre mengder kunstgjødsel tidligere.

Fremmede arter: Det er plantet noen graner i kanten av innmarka.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag i kantene. Lokaliteten må ikke gjødsles. Man kan vurdere å fjerne gran.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et område med noen naturbeitemarker, og trolig beiteskoger (ikke registrert).

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): middels, artsomangfold: lav (17 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

235 Reppdalen: Reppdalssetra

IID (Naturbase-nr.): BN00020573

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: B

Undersøkt: Jordal (2000, 2004; 05.09.1996), 28.07.2015

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 21.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 28.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Reppdalssetra ligger inne i Reppdalen, på vestsida av elva, i en slakk helling mellom elva og den brattere lia ovenfor. Det går sti innover fra Middagshjellan. Lokaliteten grenser til elva i øst og til bjørkeskog ellers. Berggrunnen består av granittisk gneis og øyegneis (www.ngu.no), men lokaliteten er kanskje tilført kalkrike løsmasser med ras. Løsmassene består av morene, litt rasmateriale og elvetransportert materiale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangssekksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssekksjoner (OC). Avgrensinga er noe justert i forhold til Jordal (2004). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). Vegetasjonen kan karakteriseres som frisk til tørr, svakt kalkrik eng, med innslag av dunhavre. Det er lagt ut en 10x10 meters rute for vegetasjonsanalyse ca. 150 meter nord for setra, i relativt tørr gras- og urterik vegetasjon (1996). Dominerende arter var engkvein, fjellgulaks, dunhavre, hvitmaure og fjellfrøstjerne. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng hovedsakelig av grunntype svakt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-20), men også svakt kalkrik tørreng med klart hevdpreg eller svakt preg av gjødsling (T32-C-16).

Artsmangfold: Av plantearter kan nevnes bl.a. bakkesøte, blåklokke, dunhavre, fjelltistel, gulmjelt, harerug, hvitmaure, marinøkkel, norsk malurt (NT, på grus), småengkall og snøsøte.

Bruk, tilstand og påvirkning: Seterdrifta opphørte tidlig i mellomkrigstida, og det er bare murer igjen. I etterkrigstida har Reppdalen hatt varierende bruk til beite for hingster, okser og værer. Lokaliteten var i 2015 litt beitet av sau (fra Røymoen), beitetrykket var noe svakt. De værene og hestene som beitet her i 2015 gikk mest på andre sida av elva. Lokaliteten er ikke gjødslet i nyere tid, men kan ha vært gjødslet med fast husdyrgjødsel for lenge siden.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, gjerne også rydding av tre og busker.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er den eneste naturbeitemarka i Reppdalen, men den kan likevel sies å være en del av et intakt beitelandskap i et større område.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, arts mangfold: middels (26 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi B (viktig).

236 Grødalen: Tøftvangen øst

IID (Naturbase-nr.): (NY)

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: 27.07.2015

Avgrensningspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 03.11.2015, basert på eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Tøftvangen er et fraflyttet bruk på nordsida av Grødalen med bare traktorvei som atkomst. Lokaliteten er i 2015 skilt ut fra et tidligere større område (BN00020587 Tøftvangen, jf. Jordal 2004). Den grenser delvis til dyrka mark, ei nyere hyttetomt, og forøvrig til bjørkeskog. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm.

(www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter. *Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper:* Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), men har tidligere vært slåttemark. Vegetasjonen er delvis frisk intermediær eng med engkvein, gulaks, smyle, samt en del finnskjegg. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: I 2015 ble det notert bl.a. aurikkelsveve, blåklokke, bråtestarr, engfiol, harerug, jonsokkoll, kattefot, prestekrage og småengkall.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er gamle slåtteenger som senere er brukt til beite. Disse var svakt gjødslet med kunstgjødsel for hånd den tida det var kyr på bruket (Ingrid Tøftvang pers. medd. 1999). Lokaliteten hadde i 2015 trolig ikke vært beitet, eller bare svakt av sau, og er i tidlig gjengroingsfase.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting. Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Grødalen har fortsatt noen naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten, selv om det meste er i gjengroing.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): ingen, artsamangfold: lav (16 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

237 Grødalen: Gjerdvangen

IID (Naturbase-nr.): (NY)

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: C

Undersøkt: 27.07.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 03.11.2015, basert på eget feltarbeid 27.07.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Gjerdvangen er et fraflyttet bruk på nordsida av Grødalen med bare traktorvei som atkomst. Lokaliteten er i 2015 skilt ut fra et tidligere større område (BN00020587 Tøftvangen, jf. Jordal 2000, 2004). Det ligger i hovedsak mellom våningshuset og skogen. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011), men har tidligere vært slåttemark. Vegetasjonen er delvis frisk intermediær eng med engkvein, gulaks, smyle, samt noe finnskjegg. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng trolig i hovedsak av grunntype svakt kalkrik eng med svakt preg av gjødsling (T32-C-21).

Artsmangfold: I 2015 ble det notert blåklokke, dunhavre, engfiol, harerug, hvitmaure, karve, kjerteløyentrøst, legeveronika, småengkall, stemorsblom, sumpmaure og antatt svenskesveve.

Bruk, tilstand og påvirkning: Dette er gammel slåttemark (tilhørende gårder i Sunndalen) som senere er brukt til beite. Lokaliteten hadde i 2015 trolig ikke vært beitet, og er i tidlig gjengroingsfase.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av lauvoppslag.

Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Grødalen har fortsatt noen naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten, selv om det er gjengroing som dominerer.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: middels, rødlistearter (pr. 2010): ingen, artsmangfold: lav (19 diagnostiske plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: middels og påvirkning: middels. Lokaliteten får dermed verdi C (lokalt viktig).

238 Grøvudalen: Hagasetra

IID (Naturbase-nr.): (NY)

Naturtype: D04 naturbeitemark

Verdi: A

Undersøkt: 14.08.2015

Avgrensingspresisjon: <20 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 03.11.2015, basert på egne notater fra tidligere og eget feltarbeid 14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Området som her blir regnet med til Hagasetra strekker seg fra Klebersteinsberget i nord og til grense mot Flysetra i sør. Lokaliteten grenser videre til flommark ved elva (vest) og til beitet bjørkeskog (øst). Stien gjennom dalen passerer gjennom lokaliteten. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen regnes som naturbeitemark (tilhører kulturmarkseng som er VU på rødlista for naturtyper 2011). I polygonet inngår bl.a. noe boreal hei, men denne er ikke skilt ut siden den forekommer som mosaikk med naturbeitemark og kan skjøttes på samme måte. Det er mest sauesvingel dominert eng (ca. 60%), og ellers engbjørkeskog, boreal hei og rike vierkratt. Etter NiN 2.0 har lokaliteten seminaturlig eng av følgende grunntyper: sterkt kalkrik tørreng med klart hevdpreg (T32-C-17) og sterkt kalkrik eng med klart hevdpreg (T32-C-8).

Artsmangfold: Mest interessant er bakkeseøte, berggrubblom, blåklokke, dunhavre, fjellfrøstjerne, fjellnøkleblom (NT), fjellrapp, fjellsmelle, fjelltistel, flekkmure, harerug, hvitmaure, kattedot, marinøkkel, rabetust, reinmjelt, reinrose, sandfiol, setermjelt, småsøte (NT) og snøsøte. Det er videre funnet noen få vanlige beitemarkssopper.

Bruk, tilstand og påvirkning: Av Hagasetra er det bare noen murer igjen, som man vet lite om, det kan evt. ha vært bosted for folk som jobbet i Kleberberget like ved. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var tilfredsstillende. Lokaliteten er trolig lite gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting, og rydding av bjørk og busker (einer, vier). Lokaliteten må ikke gjødsles.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, rødlistearter (pr. 2010): lav, artsmangfold: høy (30 diagnostiske

plantearter registrert, jf. liste pr. des. 2014), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

239 Geitådalen: Holbekksetra-Falesetra

IID (Naturbase-nr.): (NY)
Naturtype: D22 boreal hei
Verdi: A
Undersøkt: 10.08.2015
Avgrensingspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 04.11.2015, basert på eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i midtre og indre del av Geitådalen under skoggrensa, med størst areal rundt Falesetra/Løykjasetra der et åpent beitelandskap omgir setrene. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifere mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene og litt elvtransportert materiale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 20 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er boreal hei (DD på rødlista for naturtyper 2011), noe som samsvarer med NiN 2.0. Området er omtrent treløst. Etter faktaark for naturtypekartlegging pr. desember 2014 er det hovedsakelig delnaturtype rik boreal tørrhei, men med spredte forekomster av rik boreal fukthei og rik kildepåvirket boreal hei. Det inngår en finskala mosaikk av grasflekker (seminaturlig eng), hovedsakelig rike på sauesvingel, og dessuten innslag av rike myrer (som også beites). Tilgrensende rikmyrer kunne også vært kartlagt, men det er ikke gjort pga. oppdragets art (fokus på kulturlandskap), og fordi det ville krevd vesentlig mer tid.

Artsmangfold: Verdt å nevne av karplanter er bakkesøte, blåklokke, fjellgulaks, fjellsmelle, flekkmure, harerug, melbær, rabbesiv, reinrose, sauesvingel, setermjelt, snøsøte og tiriltunge. I fuktige parti er det også funnet agnorstarr, blankstarr, fjellfrøstjerne, fjellstarr, gulsildre, gulstarr, hårstarr, kastanjesiv, myrtevier, småvier, sotstarr og trillingsiv.

Bruk, tilstand og påvirkning: De boreale heiene (og rikmyrene som ligger inni disse) har samme beitehistorikk som setervollene i Geitådalen, men lavere beitetrykk. Dalen er tradisjonelt beitet av sau og storfe. Lokaliteten hadde i 2015 også vært beitet av storfe og sau, med et generelt godt beitetrykk.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, artsamangfold: lav (kan bli høyere med grundigere undersøkelser), tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig).

240 Geitådalens nordside

IID (Naturbase-nr.): BN00020589
Naturtype: D06 beiteskog
Verdi: A
Undersøkt: Jordal (2004; 21.08.2003), 10.08.2015
Avgrensingspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 5.11.10.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 10.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvdalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger på nordsida av Geitådalen, i sørvendt dalside. Den grenser i nedre del (sør) og vest noe skjønnsmessig til tørr, heipreget skog nordvest for Sandsetra, i øvre del (nord) til vierkratt, berg, rasmark og snaufjell, i øst til nabolokalitet av samme type ved gjerdet som avgrenser Geitådalsbeitet. Avgrensinga mot fjellet er noe upresis i øvre del av skogen der vegetasjonen ofte går over til å bli heidominert, ikke befart, men betraktet med kikkert. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene (sand, grus og stein). Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensningspresisjonen er bedre enn 50 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er beiteskog (NT på rødlista for naturtyper 2011), med innslag av enkelte andre naturtyper, som små myrer. Den er ikke hagemark fordi det stort sett ikke er gjennomført reduksjon i tretetthet med formål å bedre beitet. Det er dels høgstaudebjørkeskog, dels annen grasrik bjørkeskog, kalkrike rasmarker og berg. I NiN 2.0 vil disse skogene delvis være hovedtype fastmarksskogsmark (der hevdintensitet $HI=b$) med fjellbjørkdominans. Der hevdintensitet $HI \geq c$ regnes den som seminaturlig eng med treskikt (kanskje særlig sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg, T32-C-7). Det samme gjelder for arealer som har vært avskoget tidligere og har yngre skog i dag. Det vil være en stor jobb å detaljkartlegge dette, og det antas å ha mindre forvaltningsmessig betydning siden dyra går fritt. Det er vesentlig endring i avgrensing fra 2003 pga. endring i metodikk og bedre kartgrunnlag.

Artsmangfold: Det er funnet bl.a. bergrubloom, bergstarr, blankbakkestjerne, bleikvier, blåklokke, blåkoll, blåmjelt, blåvier, dvergmispel, enghumbleblom, fjellforglemmegei, fjellfrøstjerne, fjelltistel, gulstarr, hengeaks, hvitmaure, hårstarr, kattedot, korallrot, lundrapp, marinøkkel, myrtevier, reinmjelt, reinrose, setergråurt, skavgras, småengkall og småvier.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det meste av skogen i Geitådalen ble uthogd på 1800-tallet i forbindelse med gruvedrifta i Glupen. Det var lite skog her til langt ut på 1900-tallet, men nå brer skogen seg mye (Peder Fahle pers. medd. 2003). Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av og sau og litt av storfe observert i nedre deler, beitetrykket var middels.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, typevariasjon: liten, kalkrikhet: høy, arts mangfold: lav (fordi ingen rødlistearter), tilstand: middels-høy og påvirkning: middels-høy. Lokaliteten får dermed under litt tvil verdi A (svært viktig).

241 Grøvdalens vestsida og Geitådalen sørsida

IID (Naturbase-nr.): (NY), del av BN00020588 og BN00020589

Naturtype: D06 beiteskog

Verdi: A

Undersøkt: Jordal (2000, 2004), 13.-14.08.2015

Avgrensningspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 04.11.2015, basert på Jordal (2000, 2004), og eget feltarbeid 13.-14.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter store områder med sammenhengende fjellbjørkeskog som har fungert som husdyrbeite i uminnelige tider. Den omfatter skogene på vestsida av Grøvudalen som henger sammen med skogene på sørsida av Geitådalen (del av tidligere BN00020588 og BN00020589). Setervoller og andre naturtypelokaliteter er skilt ut og inngår ikke i lokaliteten. Den grenser i nedkant enten til elv eller til åpne arealer med naturbeitemark, boreal hei eller myr. I øverkant grenser den til åpne lavalpine områder, eller grensa er trukket litt ned fra skoggrensa pga. rasmarker eller fordi den øvre delen ofte er lyngdominert. Avgrensinga mot fjellet er noe upresis, ikke befart, men betraktet med kikkert. I nedre del av Geitådalen grenser lokaliteten mot åpne myrområder, men det er skog lenger innover som ikke er undersøkt. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm.

(www.ngu.no). Løsmassene består av morene og rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonssesjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 50 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er beiteskog (NT på rødlista for naturtyper 2011), med innslag av enkelte andre naturtyper, som små myrer. Den er ikke hagemark fordi det stort sett ikke er gjennomført reduksjon i tretetthet med formål å bedre beitet. Av treslag dominerer fjellbjørk, ellers finnes litt osp, selje (mellom Myrasetra og Nosa ei med omkrets 159 cm) og rogn, samt såvidt gråor. I NiN 2.0 vil disse skogene delvis være hovedtype fastmarksskogsmark (der hevdintensitet $HI=b$) med fjellbjørkdominans. Der hevdintensitet $HI \geq c$ regnes den som seminaturlig eng med treskikt (kanskje særlig sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg, T32-C-7). Det samme gjelder for arealer som har vært avskoget tidligere og har yngre skog i dag (særlig ved setrene). Det vil være en stor jobb å detaljkartlegge dette, og det antas å ha mindre forvaltningsmessig betydning siden dyra går fritt. Over store områder dominerer høgstaudebjørkeskog og beitepåvirka, kalkrik bjørkeskog, ellers finnes rasmarker, berg, bekker, småflekker med boreal hei (bl.a. med reinrose) og rike sig (vegetasjonskartlagt av Hagen 1976).

Artsmangfold: Av planter (2015+Artskart) kan nevnes bl.a. bakkeseite, bekkeblom, bergstarr, bergveronika, blåklokke, blåmjelt, brudespore, dunhavre, dvergjamne, dvergmispel, engfiol, enghumleblom, fjellfiol, fjellforglemmegei, fjellkvein, fjellsmelle, fjellsnelle, fjelltistel, fjelltjæreblom, flekkmure, gulmjelt, gulsildre, harerug, hårstarr, hvitmaure, jåblom, kattefot, kranskonvall, lundrapp, marinøkkel, mogop (NT), norsk malurt (NT), norsk vintergrønn, nålearve, olavsskjegg, reinmjelt, reinrose, rundbelg, rynkevier, sandfiol, setermjelt, skavgras, skogstorkenebb, skåresildre, småengkall, småsmelle, snøsmure, snøseite, sotstarr, sumpmaure, svarttopp, særbustarr, taggbregne, teiebær, tiriltunge, tuearve, turt, tyrihjelmskjold og tysbast. I tillegg finnes funn av en rekke andre arter.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er kjent at deler har vært tidligere slåttemark, bl.a. mellom Myrasetra og Nasa er det kjent minst fem gamle høyløyer, og en ved Raubekkeslettet (kilde: Tor Helge Gravem). Bosettingshistoria strekker seg langt tilbake, mest knyttet til setre som er avgrenset som egne lokaliteter, regulær bosetting på 1700- og 1800-tallet. Seterdrifta avtok etter 2. verdenskrig, det resulterte i redusert hogst av skogen ved setrene. Viktig sauebeite og stedvis storfe. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau over det hele, og storfe i Geitådalen og nærområdet til Gammelsetra i Grøvudalen, beitetrykket var tilfredsstillende.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, typevariasjon (beiteskog): lav, kalkrikhet: høy, artsmangfold: middels, tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig). Typen har et svært høyt artsmangfold som kanskje ikke kommer til sin rett i kriteriene.

242 Grøvudalens østside

IID (Naturbase-nr.): (NY), del av BN00020588

Naturtype: D06 beiteskog

Verdi: A

Undersøkt: 15.08.2015

Avgrensingspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 03.11.2015, basert på eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Åmotan-Grøvudalen landskapsvernområde.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjøres av skogliene på østsida i Grøvudalen. Lokaliteten grenser i nedkant til åpent terreng med naturbeitemark og boreal hei, i øverkant mot lavalpine naturtyper og rasmarek. Avgrensinga mot fjellet er noe upresis i øvre del av skogen der vegetasjonen ofte går over til å bli heidominert, ikke befart, men betraktet med kikkert. Ortofoto har dårlig kvalitet pga skygge mange steder. I nord er grensa satt ved grensa til Åmotan og Grøvudalen LVO (lokaliteten kunne også vært delt i to siden det finnes et gjerde ved Røymobekken). Nord for lokaliteten er det også magrere skogtyper og et hyttefelt. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm. (www.ngu.no). Løsmassene består av morene og rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er bedre enn 50 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er beiteskog (NT på rødlista for naturtyper 2011), med innslag av enkelte andre naturtyper, som små myrer. Den er ikke hagemark fordi det stort sett ikke er gjennomført reduksjon i tretetthet med formål å bedre beitet. I NiN 2.0 vil disse skogene delvis være hovedtype fastmarksskogsmark (der hevdintensitet $HI=b$) med fjellbjørkdominans. Der hevdintensitet $HI \geq c$ regnes den som seminaturlig eng med treskikt (kanskje særlig sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg, T32-C-7). Det samme gjelder for arealer som har vært avskoget tidligere og har yngre skog i dag (særlig ved setrene). Det vil være en stor jobb å detaljkartlegge dette, og det antas å ha mindre forvaltningsmessig betydning siden dyra går fritt.

Artsmangfold: Av planter (egne funn og Artskart) kan nevnes bl.a. bakkesøte, berggrubloom, bergveronika, blåklokke, blindurt (NT), blåmjelt, blåvier, brudespore, dovrerubloom, dubbestarr, dunhavre, enghumleblom, fjellfiol, fjell-lodnebregne, fjellnøkleblom (NT), fjellrundbelg, fjelltistel, flekkmure, grønburkne, gulmjelt, gulsildre, hvitmaure, jåblom, nålearve, reinrose, rynkevier, setermjelt, skogstorkenebb, skåresildre, sotstarr, tyrihjelms.

Bruk, tilstand og påvirkning: Det er sannsynlig at deler har vært tidligere slåttemark. Bosettingshistoria strekker seg langt tilbake, mest knyttet til setre utenfor lokaliteten, regulær bosetting på 1700- og 1800-tallet. Seterdrifta avtok etter 2. verdenskrig, det resulterte i redusert hogst av skogen ved setrene. Viktig sauebeite og delvis storfe og hest. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av storfe og sau, beitetrykket var mange steder nokså moderat. Lokaliteten er ikke gjødslet.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarker og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten. *Verdibegrunnelse:* Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektede egenskaper - størrelse: høy, typevariasjon (beiteskog): lav, kalkrikhet: høy, artsmangfold: middels, tilstand: middels-høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed under litt tvil verdi A (svært viktig). Typen har et høyt artsmangfold som kanskje ikke kommer til sin rett i kriteriene.

243 Grøvdalen: Fægran-Bjørkøya

IID (Naturbase-nr.): (NY)
Naturtype: D06 beiteskog
Verdi: A
Undersøkt: 15.08.2015
Avgrensingspresisjon: <50 meter

Områdebeskrivelse:

Innledning: Beskrivelsen er skrevet av John Bjarne Jordal 04.11.2015, basert på eget feltarbeid 15.08.2015 etter oppdrag fra Miljødirektoratet. Lokaliteten ligger i Dovrefjell-Sunnalsfjella nasjonalpark.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten strekker seg fra området ved Raudbekken, ovenfor Fægran og videre innover Stor-Grøvdalen så langt det er skog, 940-1000 m oh. Denne indre delen av dalen kalles Bjørkøya, også kalt «Eplehagen» fordi det stedvis forekommer hagemarkslignende enger med spredte gamle bjørketrær. Det går sti gjennom området (turistlinje). Lokaliteten grenser i nord og vest til åpne rasmarker, i sørøst til alpine heier og i nedkant (sørvest til elva og myrer ved elva. Berggrunnen består av kalkrike glimmerskifer mm., men med overgang til øyegneis i østre del (www.ngu.no). Løsmassene består av morene og noe rasmateriale. Lokaliteten ligger i nordboreal vegetasjonssone (NB) og dessuten i overgangsseksjon mellom oseaniske og kontinentale vegetasjonsseksjoner (OC). Avgrensingspresisjonen er upresis pga. skygge/ubrukkelig ortofoto og manglende ØK, men er bedre enn 50 meter.

Naturtyper, utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er beiteskog (NT på rødlista for naturtyper 2011), med innslag av enkelte andre naturtyper, som små myrer. Den er ikke hagemark fordi det ikke er gjennomført reduksjon i tretetthet med formål å bedre beitet. Det er en del friske enger med sølvbunke, engkvein, fjellgulaks mm, noe tørrere middels kalkrike enger med dels dunhavre, dels sauesvingel. Videre er det partier med blåbærdominans, kreklingdominans eller bregner, dvs. en mosaikkstruktur som er typisk for beiteskog. I NiN 2.0 vil disse skogene delvis være hovedtype fastmarksskogsmark (der hevdintensitet $HI=b$) med fjellbjørkdominans. Der hevdintensitet $HI \geq c$ regnes den som seminaturlig eng med treskikt (kanskje særlig sterkt kalkrik eng med mindre hevdpreg, T32-C-7). Det vil være en stor jobb å detaljkartlegge dette, og det antas å ha mindre forvaltningsmessig betydning siden dyra går fritt.

Artsmangfold: Av planter ellers kan nevnes bl.a. blåklokke, dunhavre, fjellfiol, fjellforglemmegei, fjellgulaks, fjellstjerneblom, fjelltimotei, harerug, hvitmaure, norsk vintergrønn, rynkevier, sauesvingel, skogørkvein, skogsnelle, skogstorkenebb, trefingerurt.

Bruk, tilstand og påvirkning: Her har trolig vært slåttelie tidligere. Det finnes murer og spor etter hus, som kan ha vært løer og sommerbosteder for seterhusmennene på 1800-tallet, som måtte ut av setrene når gardfolket kom for å setre (kilde: Tor Helge Gravem). Senere har Stor-Grøvdalen vært viktig beitemark for sau og storfe. Lokaliteten hadde i 2015 vært beitet av sau, beitetrykket var varierende, stort sett middels, men med tegn til en del strø. Spesielt med disse skogene er at de virker gamle, dels med grove bjørker (målt omkrets opptil 136 cm, dvs.

diameter >40 cm; ca. 1000 moh.) og rognere (diameter opptil 35 cm), og med betydelig mengde læger, død ved og spetteemerker. Skogene ellers i Grøvudalen har derimot i lang tid vært påvirket av hogst ved setrene, mens Bjørkøya kan ha hatt mindre hogstpåvirkning og bra trekontinuitet. Ellers har størstedel av lokaliteten et preg av en glissen skog og spredt tresetting som kan skyldes ras eller kulturpåvirkning.

Fremmede arter: Ingen observert.

Skjøtsel og hensyn: Det er ønskelig med fortsatt beiting.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av et intakt og sammenhengende system av naturbeitemarkar og beiteskoger, og det finnes fortsatt artsrike lokaliteter igjen i nærheten.

Verdibegrunnelse: Basert på faktaark fra desember 2014 får lokaliteten følgende vektete egenskaper - størrelse: høy, typevariasjon: lav, kalkrikhet: middels-høy, artsmangfold (rødlistearter pr. 2010): lav, tilstand: høy og påvirkning: høy. Lokaliteten får dermed verdi A (svært viktig). Verdien styrkes av gammelskogpreget.

KILDER

- Artsdatabanken 2015. Artsportalen. <http://www.artsportalen.artsdatabanken.no/> Sitert 01.11.2015.
- Artsdatabanken & GBIF 2015. Artskart. <http://artskart.artsdatabanken.no/> Sitert 01.11.2015.
- Direktoratet for naturforvaltning 2015. Naturbase. <http://kart.naturbase.no/> Sitert 01.11.2015.
- Fremstad, E. & Elven, R. 1997. Botaniske verdier i Dovrefjell-området. Utvidelser i Hedmark. Vitenskapsmuseet, NTNU og Botanisk hage og museum, UiO, rapport. 35 s.
- Hagen, M. E. 1976. Flora og vegetasjon i Grøvuområdet på Nordmøre. Hovedfagsoppgave i systematisk botanikk til matematisk-naturvitenskapelig embedseksamen ved Universitetet i Trondheim, høstsemesteret 1976. 188 s. + vegetasjonskart. Upubl.
- Halvorsen, R. et al. 2015. Natur i Norge (NiN) versjon 2.0 (<http://www.artsdatabanken.no/NaturiNorge>)
- Jordal, J.B., 2000. Biologiske undersøkingar i fjellgardane og seterdalane i Grøvuvasdraget, Sunndal kommune. Statusrapport for kulturlandskapet. Fylkesmannen i Møre og Romsdal, Landbruksavdelinga, rapport nr. 3-2000. 84 s.
- Jordal, J.B. 2004. Et gløtt inn i Sunndalsnaturen – en kartlegging av viktige naturtyper. Sunndal kommune, rapport. 262 s.
- Jordal, J.B. 2008. Supplerende kartlegging av biologisk mangfold i jordbrukets kulturlandskap, inn- og utmark, i Midt-Norge. Møre og Romsdal og Oppdal, med en vurdering av kunnskapsstatus. Direktoratet for naturforvaltning Utredning 2008-1. 126 s.
- Jordal, J.B. & Bratli, H. 2009. Skjøtsel og overvåking av biologisk verdifullt kulturlandskap i Grøvudalen, Sunndal. Rapport J.B. Jordal nr. 1 - 2009. 55 s.
- Kålås, J.A., Viken, Å., Henriksen, S. & Skjelsest, S. (red.) 2010. Norsk rødliste for arter 2010. Artsdatabanken, Norway.
- Lid, J. & Lid, D.T. 2005. Norsk flora. 7. utgåve ved Reidar Elven. Det Norske Samlaget, Oslo. 1230 s.
- Lindgaard, A. & Henriksen, S. (red.) 2011. Norsk rødliste for naturtyper 2011. Artsdatabanken, Trondheim.
- Miljødirektoratet 2014. Kartlegging av naturtyper. Faktaark pr. desember 2014.
- Moen, A. 1998. Vegetasjon. Nasjonalatlas for Norge. Statens kartverk, Hønefoss. 199 s.
- Sande, J. 1972. Grøvudalen - natur og folk. Særoppgave i historie ved Strinda gymnas. (upubl.)